

Μηνιαία ηλεκτρονική έκδοση του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών

περίοδος Δ' | τεύχος 169 | Σεπτέμβριος 2022

Κώστας Καζάκος 1935-2022

τεύχος 169
Σεπτέμβριος 2022

περιεχόμενα

Της σύνταξης	2
Ξυπόλητο Τάγμα, Ένας από σας και εγώ! ...	3
Α. Χοτζάκογλου, Κ. Καζάκος	4
Κ. Καζάκου, Ο ρόλος του Καραγκιόζη στον λαϊκό μας πολιτισμό	7
Τα νέα του Καραγκιόζη	9
Γ. Χατζή, Για τον Alpay Ekler	12
Τρία χρόνια Καραγκιοζοκομείο	13
Στην Ξάνθη ανθίζει ο Καραγκιόζης	15
Δ. Μπουκουβάλα, Για τα τραγούδια του Καραγκιόζη	20
Α. Δομντζίδη, Σε ύφος ρεμπέτικο	21
Τ. Κούζη, Διακοπές στην... Κόλαση!	22
Δ. Αβούρη, Βραβεία Καραγκιόζη	26
Δ. Αβούρης, Η χώρα του Καραγκιόζη	28
Δ. Αβούρης, Ποιήματα για τον Καραγκιόζη ..	29
Δ. Φιλέλε, Ο Καραγκιόζης δήμαρχος (β') ..	30
Ο Ντούμπας έχει κέφια	41
Σκίτσα και ζωγραφιές	42

εξώφυλλο: Σκίτσο του Γ. Νταγιάκου, με
έμπνευση από το «Μεγάλο μας τσίρκο», στη
μνήμη του θείου του, Κ. Καζάκου.

Ο Καραγκιόζης μας

Μηνιαία ηλεκτρονική έκδοση
του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών

Διευθύνεται από

Συντακτική Επιτροπή

Σελιδοποίηση: Νικόλας Δημητριάδης
επικοινωνία

okaragkiozismas@gmail.com

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1925,

Τζωρτζ 6, Αθήνα 10677

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Αντώνης Παντιώρας 6937370709

Δημήτρης (Τάκης) Κωστιδάκης 6942013881

www.somateiokaragkiozi.gr

e-mail: somateiokaragkiozh@gmail.com

«Ο Καραγκιόζης
ταβερνιάρης»,
Ιωάννης
Μουστάκας,
εκδόσεις Αστήρ

Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα, λέει ο θυμόσοφος λαός μας, αφού θεωρεί ότι την 31η Αυγούστου «κλειδώνει» ο χρόνος, ενώ την 1η Σεπτεμβρίου αρχίζει ο νέος, γι' αυτό και την ονομάζει «Αρχιχρονιά». Στα Ρωμαϊκά χρόνια η 1η Σεπτεμβρίου σηματοδοτούσε την «αρχή της Ινδικτιώνος»*, δηλαδή την αρχή του προσδιορισμού του ετήσιου ποσού, το οποίο έπρεπε να καταβάλλουν ως φόρο οι πολίτες. Ετσι, αυτή η «Πρωτομηνιά» θεωρείται ως τις μέρες μας η αρχή του νέου Οικονομικού έτους, αλλά και του Εκκλησιαστικού, Σχολικού, Πολιτικού...και, γιατί όχι και του Καλλιτεχνικού έτους, αφού το τέλος του καλοκαιριού συνήθως συμπίπτει με το τέλος των υπαίθριων ψυχαγωγικών παραστάσεων. Εκτός κι αν τραβήξει το «Γαϊδουρο-καλόκαιρο» όλο το Σεπτέμβρη και θα πρέπει να αναμένεται τουλάχιστον η 22^η ημέρα του, για να φθάσει ο Ήλιος στο φθινοπωρινό σημείο της τροχιάς του και να ευχηθούμε «καλό Φθινόπωρο»! Δυστυχώς, η ραγδαία επιδεινούμενη «Κλιματική Αλλαγή» δεν μάς επιτρέπει πλέον να χαρούμε ξέγνοιαστα, όπως παλιά, την ήπια μετάβαση στο Χειμώνα παρέα με τον Καραγκιόζη μας σε θεατράκια, πάρκα και πλατείες μεθώντας με τα αστεία του.

Όμως, εμείς οι Καραγκιοζοπαίκτες, σε πείσμα των καιρικών ιδιοτροπιών, εξακολουθούμε να συμμετέχουμε στον «Τρυγητό του Γέλιου και της Χαράς», τραγουδώντας μαζί με τον ποιητή μας Κώστα Κρυστάλλη (1868-1894) το «Τραγούδι του Τρυγητού»:

Αμπέλι μου πλατύφυλλο και καλοδουλεμένο,
δέσε σταφύλια κόκκινα να μπω να σε τρυγήσω,
να κάμω αθάνατο κρασί, μοσχοβολιά γιομάτο.

Καλό Φθινόπωρο!

Η Συντακτική Επιτροπή

* (indictio, onis: επαγγελία, κήρυξη...πολέμου, η επιβολή φόρου και επί Βυζαντινών η ανά δεκαπενταετία χρονολογία).

Κώστας Καζάκος

1935-2022

Από το «Ευπόλητο Τάγμα»

«Ένας από σας και εγώ!»

Ηρθαμε και σε βρήκαμε ως «Ευπόλητο Τάγμα» και μας καλοδέχθηκες και μας άνοιξες το σπιτικό σου και είπες «ένας από σας και εγώ!» Πίστεψες στο όνειρο και το έκανες πραγματικότητα (Εικ. 1). Μας περπάτησες από μονοπάτια της ψυχής και της τέχνης που δεν πλήγωσαν τα ξυπόλητα πόδια μας. Περπατήσαμε με εσένα μπροστάρη και νιώθαμε ότι φοράγαμε τα καλύτερα παπούτσια, λουστρίνια, λαμπερά! Όπως λαμπερή ήταν η ματιά σου και η φλόγα της ψυχής σου κάθε στιγμή. Σ' ευχαριστούμε για το ταξίδι, Καπετάνιε, και για όλα τα δώρα που μας χάρισες. Δάσκαλε της ζωής και της τέχνης... Σ' ευχαριστούμε που έγινες «ένας από εμάς» και ευγνωμονούμε το σύμπαν που σε συναντήσαμε στη ζωή μας και θα μείνεις για πάντα στην ψυχή μας! Στο καλό!

«Το Ευπόλητο Τάγμα» σου

Κώστας Καζάκος

Της Ανθής Γ. Χοτζάκογλου, θεατρολόγου

Ο Κ. Καζάκος γεννήθηκε το 1935 στον Πύργο Ηλείας. Οι αναζητήσεις του, περιχαρακωμένες από τα αριστερά πολιτικά του φρονήματα, τον οδήγησαν στην Αθήνα, στη σχολή κινηματογράφου Λ. Σταυράκου και στο Θέατρο Τέχνης Κ. Κουν. Εκεί ζυμώθηκε με πρωτοποριακές ιδέες, καθώς ήρθε σε επαφή τόσο με τα νέα ρεύματα του θεάτρου όσο και με την επανασύνδεση με την παράδοση, μέσα από το βλέμμα του σήμερα. Ο Κ. Καζάκος άφησε το αποτύπωμά του στον κινηματογράφο, το θέατρο και την τηλεόραση, ενώ τα βιώματα και η ευαισθητοποίησή του για τον άνθρωπο τον οδήγησαν και στα έδρανα της Βουλής.

Σε τέσσερα τουλάχιστον σημεία της καριέρας του και σε πολύ περισσότερα της παιδικής και ενήλικης ζωής του, ο δρόμος του διασταυρώθηκε με το θέατρο σκιών. Τα καμώματα του Καραγκιόζη, πρωταγωνιστή στις παραστάσεις του Δημήτρη Μανωλόπουλου στην Ηλεία, που ως παιδί παρακολουθούσε, τον κέντριζαν αδιάκοπα. Η γνωριμία του με τους καραγκιοζοπαίκτες Σωτήρη και Ευγένιο Σπαθάρη, Βάγγο, Γιώργο Χαρίδημο, Μάνθο Αθηναίο, του προσέφερε τη δυνατότητα διείσδυσης στη θεωρία και την πράξη της τέχνης των σκιών.

Το 1973, εν μέσω διακυβέρνησης των συνταγματαρχών και επιβολής λογοκρισίας, στην παράσταση-σταθμό της θεατρικής μας ιστορίας, *Το μεγάλο μας τσίρκο* (1973) (Εικ. 1) του Ιάκωβου Καμπανέλλη, ο Κ. Καζάκος κράτησε τη μπαγκέτα της σκηνοθεσίας. Παράλληλα ανέλαβε τον πρωταγωνιστικό ρόλο πλάι στην Τζένη Καρέζη ενώ συνεργάστηκε και με τον Ε. Σπαθάρη. Ο Ε. Σπαθάρης, έχοντας στον νου του, όπως σημείωνε στο πρόγραμμα της παράστασης, πως «ο Καραγκιόζης δεν άφησε εποχή που να μη δώσει το παρόν», στο εμβληματικό αυτό σπονδυλωτό έργο-ζωντανέμα της ιστορίας της Ρωμιοσύνης ανέλαβε τον σκηνικό διάκοσμο πάalkου και φουαγιέ καθώς και συμβουλευτικό ρόλο στην κίνηση και το ύφος κατά τη σκηνή του Καραγκιόζη, όπου τον ομώνυμο ρόλο ερμήνευσε ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, με εμπειρία ήδη από τα *Καραγκιόζικα* του Β. Ρώτα.

Νωρίτερα ωστόσο, ο Ε. Σπαθάρης είχε ξανασυνδεθεί καλλιτεχνικά με το αγαπημένο πρωταγωνιστικό δίδυμο Κ. Καζάκου – Τζ. Καρέζη και τον Δ. Παπαγιαννόπουλο. Στην ταινία *Λυσιστράτη* (Δεκ. 1972) (Εικ. 2) σε σκηνοθεσία Γ. Ζερβουλάκου, σενάριο Γ. Νεγρεπόντη και παραγωγή Κ. Καζάκου, σκηνές του σεναρίου αποδίδονταν μέσω του μπερντέ του δημοφιλούς καραγκιοζοπαίκτη.

Το 1991, οι λάτρες του Καραγκιόζη και του Κ. Καζάκου έγιναν μάρτυρες ακόμα μίας συνάντησης των αγαπημένων τους, αυτή τη φορά στο πεδίο της 7^{ης} τέχνης. Στη βραβευμένη δραματική ταινία *Ο Δραπέτης*

(Εικ. 3α, β), σε σενάριο Λ. Ξανθόπουλου – Λ. Καπώνη και σκηνοθεσία/παραγωγή Λ. Ξανθόπουλου, ο Κ. Καζάκος πρωταγωνίστησε υποδυόμενος έναν καραγκιοζοπαίκτη, κατά την εποχή που ο κόσμος έστρεφε το βλέμμα από το θέατρο σκιών στον κινηματογράφο. Χρέη συμβούλου στον *Δραπέτη* ανέλαβε ο καραγκιοζοπαίκτης Βάγγος.

Τα βήματα του Κ. Καζάκου τον ξαναοδήγησαν δίπλα στον Καραγκιόζη το 2013. Τότε, ανέλαβε τη σκηνοθεσία της παράστασης του «Ευπόλητου τάγματος», *Ο Καραγκιόζης πολυτεχνίτης* (Εικ. 4), που περιόδευσε ανά την Ελλάδα, με πρωταγωνιστή στον ρόλο του ζωντανού Καραγκιόζη τον Τάκη Βαμβακίδη, με εμπειρία από ανάλογες συνεργασίες με τον Ε. Σπαθάρη. Στην παράσταση, συνεργάστηκαν σε εναλλασσόμενη διανομή, πίσω από τον μπερντέ, οι καραγκιοζοπαίκτες Τάσος Κώνστας (που υπέγραψε και τη διασκευή του σεναρίου), Άθως Δανέλλης, Χάρης Μπιλλίνης, Τάσος Γεωργίου.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω, όταν το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών οργάνωσε την ημερίδα «Ένα σπίτι για τον Καραγκιόζη» (Ν. Ιωνία, 18 Ιουνίου 2017), κάλεσε τον τότε καλλιτεχνικό διευθυντή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, Κ. Καζάκο (Εικ. 5), να συμμετάσχει. Η ομιλία του (βλ. *Ο Καραγκιόζης μας*, τχ. 123) επικεντρώθηκε στη θέση του Καραγκιόζη

στον ελληνικό λαϊκό πολιτισμό. Αναφέρθηκε αφενός στη σύνδεση του κοινωνικοθεατρικού ρόλου των θεατρικών μπουλουκιών –των περιφερόμενων δηλαδή ηθοποιών– με τους πλανόδιους καραγκιοζοπαίκτες και αφετέρου στον Καραγκιόζη, που τον αντιλαμβάνονταν ως «την πιο πλήρη και σχηματοποιημένη λαϊκή έκφραση» και ως διαχρονική «δύναμη επιβίωσης».

Τιμής ένεκεν, αναδημοσιεύουμε εδώ από το τεύχος 123 του περιοδικού μας την ομιλία του Κώστα Καζάκου στο 2ο πανελλήνιο συνέδριο του Σωματίου μας, το 2017.

2ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «Ένα σπίτι για τον Καραγκιόζη»

Απομαγνητοφώνηση ομιλίας:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Κώστας Καζάκος
«Ο ρόλος του Καραγκιόζη
στο λαϊκό μας πολιτισμό»

Το να μιλήσουμε για τον Καραγκιόζη, είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, που ξεπερνάει αυτά τα τυπικά προβλήματα στέγης. Αλλωστε, αυτά τα προβλήματα είναι κοινά και σε άλλους χώρους. Μου θύμισε όλη η περιπέτεια της στέγης, το θεατρικό μουσείο, το οποίο καταστρέφεται, το τρών τα ποντίκια. Μία μεγάλη κληρονομιά των μεγάλων ανθρώπων του θεάτρου, που πέρασαν μέχρι σήμερα, το οποίο είναι τώρα χωρίς στέγη, η βιβλιοθήκη του είναι χωρίς στέγη. Έχει δημιουργήσει κάτι χρέη, οχτακόσιες χιλιάδες ευρώ, από ό,τι έχω μάθει, τα οποία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει κανείς και θα καταστραφούν όλα τα εκθέματα. Είναι σε μία ποντικότρυπα και καταστρέφονται κάθε μέρα. Δεν υπάρχει λύση για το θέμα. Θα παλεύουμε. Και θα δούμε. Του χρόνου, του παραχρόνου, μέχρι το 2060, που λένε οι Γερμανοί τραπεζίτες ότι θα πηγαίνουμε τον κατήφορο, θα κρατήσει η κρίση. Και θα δούμε. Όσο θα αντέξει το κουράγιο και των νέων ανθρώπων, οι παλιοί φεύγουν, αυτό θα είναι μία μόνιμη κατάσταση. Ο Καραγκιόζης, τώρα, τα ιστορικά στοιχεία είναι γνωστά, τα ακούσαμε και από τους προηγούμενους ομιλητές, έχει καταγωγή από την νοτιοανατολική Ασία, αλλά εκεί είχα την τύχη να δω και στην Ινδονησία και στην Ινδία. Στην Κίνα, δεν ξέρω. Δεν έχει περιεχόμενο η υπόθεση του Θεάτρου Σκιών, είναι περισσότερο θρησκευτικού χαρακτήρα, είναι περισσότερο οι περίτεχνες φιγούρες, περίτεχνες, καταπληκτικά πράγματα, αλλά δεν έχει περιεχόμενο όλο αυτό.

Ο τούρκικος Καραγκιόζης, που λειτούργησε στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, υπάρχουν ενδείξεις σοβαρές από ξένους περιηγητές, που περάσανε από την Ελλάδα, όπως ο Πουκεβίλ και διάφοροι άλλοι, που αναφέρουν ότι βλέπανε παραστάσεις Καραγκιόζη, πολύ πριν από την Επανάσταση. Και αναφέρεται μάλιστα και κάποια παράσταση, στα Γιάννενα, από το 1809, που την είχε παρακολουθήσει, λέει, και ο Λόρδος Βύρωνα, εκεί στην αυλή του Αλή Πασά, φαίνεται. Αλλά αυτός ο Καραγκιόζης ο τούρκικος, επίσης, δεν έχει περιεχόμενο. Είναι μία βωμολοχία. Δεν έχει καμία διάσταση λαϊκού πολιτισμού. Είναι τούρκικος ο μαυρομάτης, αυτός, ο Καραγκιόζης. Αλλά δεν έχει καμία σχέση με αυτό που συνέβη στον τόπο μας, στην Ελλάδα, μετά την Επανάσταση, τα πρώτα χρόνια, τις πρώτες δεκαετίες μετά το 1840. Και μετά, που αντιλαμβάνεται κανείς πώς ήταν η ελληνική επαρχία, η ελληνική κοινωνία, τότε, μέχρι την Λάρισα που ήμασταν, έτσι, Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησο. Η μόνη πολιτιστική ανάσα, που υπήρχε στον τόπο, για πολλές δεκαετίες, μέχρι και τον περασμένο αιώνα, το μισό περασμένο αιώνα, ήταν ο Καραγκιόζης και τα μπουλούκια των θεατρίνων, που γύριζαν, όργωναν όλη την ελληνική επαρχία, πινώντας και διψώντας, και ήταν η μόνη επαφή των Ελλήνων εκείνης της περιόδου, με αυτό που λέμε πολιτισμό. Δεν υπήρχε τίποτα. Ήταν νεκρή. Γυρίζανε από χωριά, κεφαλοχώρια, κωμοπόλεις, τις πόλεις τις μεγάλες. Περίμενε η ελληνική επαρχία τότε θα φτάσει στο κεντρικό καφενείο της πλατείας ο καραγκιοζοπαίχτης, να πάρουν ανάσα οι άνθρωποι. Και τα μπουλούκια. Δεν έχει εκτιμηθεί, ποτέ, η προσφορά αυτών των δύο φαινομένων του πολιτισμού μας, τα σκοτεινά εκείνα χρόνια.

Έτυχε, από μικρός και εγώ, από πιτσιρίκος, στον Πύργο, όπου γεννήθηκα, να έχουμε κάποιους μεγάλους καραγκιοζοπαίχτες, εκεί. Κάποιο Μανωλόπουλο θυμάμαι, που ήταν διάσημος καραγκιοζοπαίχτης. Και θυμάμαι τις μάντρες. Οι εικόνες αυτές, όταν έφευγε το σούρουπο, που βγαίνανε με τις ποτίστρες και καταβρέχανε το χώμα, μπροστά

στη μάντρα και έβγαине, με την κουδούνα, ο καραγκιοζοπαίχτης, ήτανε από τις ωραιότερες εικόνες, που έχω αποθησαυρίσει από την παιδική μου ηλικία. Και αργότερα βέβαια, είχα την τύχη να έχω γνωρίσει πολλούς από τους σπουδαίους καραγκιοζοπαίχτες, όπως πήγαινα τακτικά και παρακολουθούσα, που έφτιαχνε τις φιγούρες του, εκεί, ο γερο-Σωτήρης ο Σπαθάρης, σε μία πορτούλα που ήτανε μέσα στριμωγμένος και μετά και με τον Ευγένιο, που είχαμε και συνεργασία, και τον Χαρίδημο και τον Αθηναίο και τον Βάγγο, που τους έχω γνωρίσει από κοντά και αγάπησα. Και αυτό θέλω να επισημάνω, αυτή η τέχνη, από τον Μίμαρο, αυτόν τον ευφυή Πατρινό, πήρε άλλη διάσταση, που δεν την είχε ποτέ, ούτε στους τόπους καταγωγής του Θεάτρου Σκιών. Αυτόν το χαρακτήρα τον απόκτησε, εδώ, στην Ελλάδα και σε εκείνα τα χρόνια. Τι έκανε δηλαδή; Είχε την έμπνευση αυτός ο άνθρωπος, από ένστικτο, το ένστικτο του μάστορα, γιατί δεν ήταν φιλόλογος, μάστορας ήταν, από την εμπειρία του, από τη σχέση του με το κοινό, που είναι πολύ σοβαρό θέμα, ο δεσμός του καραγκιοζοπαίχτη με το κοινό του, όπως είναι και των ηθοποιών στο θέατρο. Χωρίς το κοινό, είναι ανύπαρκτη η τέχνη αυτή. Κατάφερε και συνέλαβε ένα πρόσωπο, αυτήν τη φιγούρα του Καραγκιόζη, που είναι στο τελευταίο-τελευταίο επίπεδο της κοινωνικής πυραμίδας. Είναι στον πάτο. Του τα έχουνε πάρει όλα. Λεν του έχει μείνει τίποτα. Είναι πειναλέος, κουρελής, ξυπόλυτος, στην τρύπια καλύβα του, με οικογένεια, χωρίς επάγγελμα, χωρίς δουλειά, αμόρφωτος, δεν υπάρχει παρακάτω σκαλοπάτι από αυτό, είναι ο άνθρωπος, δηλαδή, που δεν έχει να χάσει τίποτα και σε καμία περίπτωση.

Αυτό είναι μέσα από την καλλιτεχνική φύση του Μίμαρου και των άλλων μεγάλων καραγκιοζοπαίχτων. Μιλάμε για τον Μίμαρο, γιατί είναι ο άνθρωπος που το στερέωσε, που το δημιούργησε αυτό το φαινόμενο. Αυτός δεν είχε να χάσει τίποτα και επομένως δεν είχε κανένα λόγο να μην λείει αυτό που αισθάνεται. Δηλαδή μέσα από την τέλεια έλλειψη, προήλθε μία απελευθέρωση της προσωπικότητάς του. Λεν έγινε, ποτέ, επαναστάτης. Έμεινε στο επίπεδο του αντιεξουσιαστή, δηλαδή αυτό το σεράι του Πασά και η καλύβα του Καραγκιόζη είναι οι δύο όψεις: η πάνω-πάνω και η κάτω-κάτω της κοινωνικής πυραμίδας. Ο Πασάς εκπροσωπεί την κάθε είδους εξουσία και ο Καραγκιόζης εκπροσωπεί το κάτω-κάτω επίπεδο του λαού. Αυτό είναι μοναδικό, σαν σύλληψη. Θυμάμαι τα λόγια του Μπρεχτ, που έχει πει, έτσι, επιγραμματικά, ότι αν δεν πας, λείει, να ξαπλώσεις μαζί με τους ανθρώπους, που είναι στο δάπεδο, στο πάτωμα, στο χώμα, και κοιτάνε προς τα πάνω, διότι δεν έχει παρακάτω να κοιτάζουνε, κοιτάνε απάνω και βλέπουνε όλη την πυραμίδα της κοινωνίας, όλα τα στρώματα της κοινωνίας είναι επάνω. Μόνο από εκεί μπορείς να τα δεις όλα καθαρά και να μπορέσεις να συνειδητοποιήσεις

τη θέση σου. Όταν είσαι παραπάνω, κοιτάς προς τα κάτω. Έχεις κάποιον να εκμεταλλεύεσαι. Αυτός που δεν έχει κανέναν να εκμεταλλεύεται, είναι ξάπλα και κοιτάει επάνω και αυτός μπορεί να συλλάβει τι συμβαίνει μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Τι σημαίνει αφεντικό και δούλος. Τι σημαίνει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτό δεν συλλαμβάνεται αλλιώς, σε τέτοια πληρότητα. Ο Μίμαρος συνέλαβε αυτό το μοναδικό. Για αυτό, ο Καραγκιόζης, όπως διαμορφώθηκε, είναι η πιο πλήρης και σχηματοποιημένη λαϊκή έκφραση.

Είναι και σε άλλους τομείς. Είναι και στη ζωγραφική, υπάρχει η λαϊκή ζωγραφική, που είναι, επίσης, σχηματοποιημένη, έχουν αφαιρεθεί όλα αυτά τα πρόσκαιρα υλικά και έχει μείνει η ουσία του. Το να το συντομεύσουμε, αυτό είναι ένα ζήτημα και πώς να το ψηλαφήσεις. Τέλος πάντων. Καλά. Θέλω να επισημάνω ένα στοιχείο. Αυτές οι τέχνες, οι λαϊκές, που έχουνε φτάσει σε αυτό το όριο, το ακραίο όριο της σχηματοποίησης, δεν πρέπει να θίγονται, δεν έχουν ανάγκη επικαιροποίησης, διότι τα λένε όλα. Και είναι πάντα επίκαιρες, ακριβώς γιατί έχουνε συλλάβει το νόημα και τη διαδικασία του κοινωνικού γίγνεσθαι. Δεν χρειάζεται να αλλάξουνε θέματα. Δεν χρειάζεται ο Πασάς να πάρει άλλη μορφή. Ο Πασάς είναι εκεί, με διάφορες μορφές, κάθε φορά. Και ο φτωχός είναι εκεί, με διάφορες μορφές, κάθε φορά. Αλλά είναι αυτός. Ένας. Είναι ο αγώνας της επιβίωσης. Δεν ακούμε τώρα, συνέχεια, επιβίωση; Και σπρώχνεται ο κόσμος, στην επιβίωση; Η επιβίωση είναι ζωώδης κατάσταση, όμως, δεν είναι ανθρώπινη. Ο άνθρωπος δεν επιβιώνει. Το ζώο επιβιώνει και δεν μπορεί να επέμβει, να αλλάξει τον κύκλο της ζωής του. Ο άνθρωπος επενέβη και θέλει να κάνει ανθρώπινη ζωή. Δεν θέλει να επιβιώνει, όπως το ζώο. Λοιπόν, ο Καραγκιόζης είναι η δύναμη της επιβίωσης, επειδή η κατάρρα, στον τόπο μας, δεν έχει τελειώσει. Σπρώχνονται, στην επιβίωση, οι άνθρωποί μας, όλες αυτές τις δεκαετίες, που έχουνε περάσει, από την παλιγγενεσία και μετά. Λοιπόν! Σας ευχαριστώ!

**Υπεύθυνος απομαγνητοφώνησης:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης**

23^ο Φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών «Σπαθάρεια 2022»

5-10 Σεπτεμβρίου 2022, Μουσείο Σπαθάρη

Ολοκληρώθηκαν με επιτυχία τα 23α «Σπαθάρεια», το πιο γνωστό φεστιβάλ ελληνικού Καραγκιόζη. Όπως κάθε χρόνο πραγματοποιούνται από τον Δήμο Αμαρουσίου σε συνεργασία με το Μουσείο Θεάτρου Σκιών «Ευγένιος Σπαθάρης». Η πρωτοβουλία της Μένιας Σπαθάρη για θεματικές παραστάσεις «βγήκε σε καλό», γιατί δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσουμε έργα που δύσκολα θα τα βλέπαμε, στον μπερντέ. Πέρυσι, τα έργα που παρουσιάστηκαν είχαν περιεχόμενο παρμένο από την Επανάσταση του 1821, λόγω των 200 ετών. Φέτος, όλες οι παραστάσεις είχαν θέμα παρμένο από την ελληνική μυθολογία.

Η έναρξη του φεστιβάλ έγινε με πανηγυρικό τρόπο με μια παράσταση που επιμελήθηκε ο Τάκης Βαμβακίδης, ο οποίος υποδύθηκε τον ζωντανό Καραγκιόζη. Ζωντανή ορχήστρα, χορευτικά, η Νάντια Καραγιάννη στο τραγούδι και ο καραγκιοζοπαίχτης Κωνσταντίνος Ντούμπας στον μπερντέ. Τις επόμενες μέρες οι καραγκιοζοπαίχτες έβαλαν τα δυνατά τους, έφτιαξαν φιγούρες, σκάρωσαν έργα και τα παρουσίασαν με το δικό τους μοναδικό τρόπο. Ο Τάσος Γεωργίου παρουσίασε την παράσταση «Καραγκιόζης και Ηρακλής», ο Άθως Δανέλλης την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», Ο Νικόλας Τζιβελέκης τον «Περσέα & Ανδρομέδα», ο Αλέξανδρος Μελισσηνός «Το νησί του Κύκλωπα» και ο Γιάννης Νταγιάκος τον «Θησέας & Μινώταυρο». Σημαντική ήταν και η παρουσία πληθώρας συναδέλφων, φερέλπιδων νέων καραγκιοζοπαιχτών και φίλων της τέχνης μας που έσπευσαν να βοηθήσουν στις παραστάσεις με τον οποιοδήποτε τρόπο και ακόμα να τις απολαύσουν από τις θέσεις των θεατών. Το κοινό κάθε βράδυ δεν έπαιρνε τα μάτια του από τον μπερντέ και παρακολουθούσε με θρησκευτική ευλάβεια την κάθε παράσταση.

Φυσικά, κάθε βράδυ ολοκληρωνόταν με πολύωρο φαγοπότι και συζητήσεις.

Ευχόμαστε στην Μένια Σπαθάρη, την κινητήρια δύναμη του φεστιβάλ και του Μουσείου να συνεχίσει το έργο της με ζήλο και μεράκι, όπως εκείνη μοναδικά ξέρει. Η ίδια σε ανάρτησή της στο διαδίκτυο μετά την ολοκλήρωση του φετινού φεστιβάλ αναφέρει τα εξής:

Ευχαριστώ όλους τους καλλιτέχνες μας, που αγάλιασαν την ιδέα και τίμησαν με ωραιότατες φιγούρες και μαγικά, μυθικά σκηνικά του πατέρα μου, Ευγένιου Σπαθάρη και τις παραστάσεις του. Ευχαριστώ, επίσης, το Δήμο μας, ο οποίος στηρίζει και αναδεικνύει την πολιτιστική κληρονομιά του μεγάλου Δάσκαλου και μας προσφέρει τέτοιες εκδηλώσεις. Ευχαριστώ, τέλος, πάνω από όλους, εσάς που αγαπάτε τον Ελληνικό Παραδοσιακό Καραγκιόζη.

(Οι φωτογραφίες που χρησιμοποιήθηκαν προέρχονται από τους: Δεληδομανίδη, Μοράκη, Παναγιωτάκο, Σπαθάρειο Μουσείο)

ΤΑ ΝΕΑ Τ' ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Από την παράσταση του Νικόλα Τζιβελέκη

Από την παράσταση του Άθω Δανέλλη

Από την παράσταση του Τάσου Γεωργίου

Γιάννης Νταγιάκος

Η Μένια Σπαθάρη με τους Τζιβελέκη, Χατζηαναγνώστου, Παναγιωτάκο, Καμπισιούλη, Κούλελη, Γιουβάν, αφούς Παπαϊωάννου

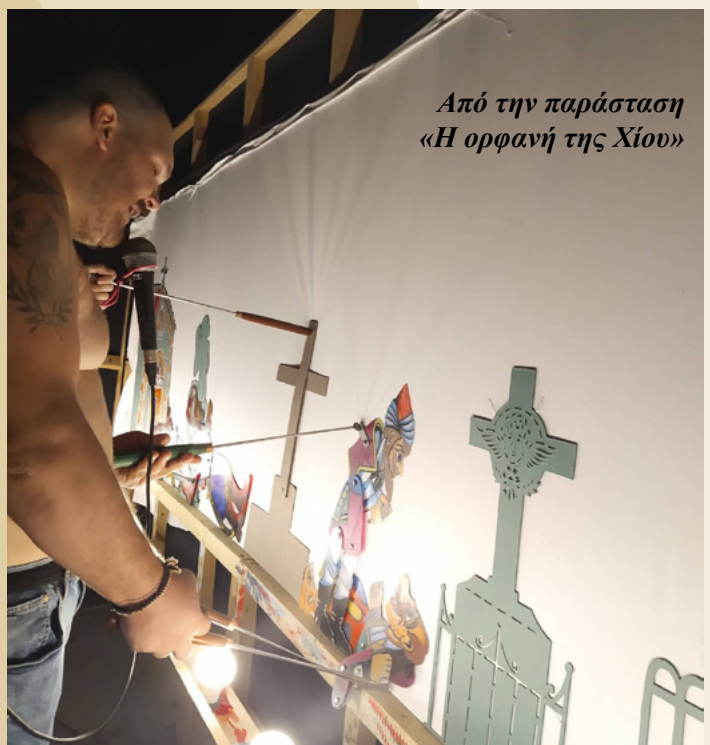
Ο ζωντανός Καραγκιόζης Τάκης Βαμβακίδης

Ο Καραγκιόζης ταξίδεψε στον χρόνο μέσα σε ένα βαγόνι

Αρχές Αυγούστου σε ένα βαγόνι τρένου παρουσιάστηκαν συλλεκτικά «εργαλεία» από σπουδαίους μαστόρους της τέχνης του Καραγκιόζη. Στο πάρκο του ΟΣΕ έξω από το Μουσείο Παιδικής Ηλικίας «Σταθμός» στο Ναύπλιο στήθηκε αυτή η πρωτότυπη έκθεση για το ελληνικό θέατρο σκιών. Απολαύσαμε από κοντά σε φωτεινούς μπερντέδες σκηνικά του Ασπιώτη, παλιές φιγούρες του Χαρίδημου, του Κούζαρου, του Πίτσικα, του Μιχόπουλου, του Ασωνίτη, του Καρεκλά καθώς και νεότερες του Κώστα Μακρή. Στο τριήμερο των εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν 3 παραστάσεις Καραγκιόζη. Στις 2 Αυγούστου παίχτηκε για πρώτη φορά το πρωτότυπο έργο του Γιάγκου Ανδρεάδη «Ο Καραγκιόζης αν-Ιχνευτής», μια καραγκιοζίστικη μεταγραφή του αρχαίου σατυρικού δράματος Ιχνευτές του Σοφοκλή. Ερμηνευτές στον Μπερντέ ήταν ο Κώστας και ο Μπάμπης Μακρής. Επίσης συμμετείχαν ο περφόρμερ –μίμος Φάνης Καφούσις και ο μουσικός περφόρμερ Παν Καπερνέκας με οκτώ όργανα και κυρίως την αρχαία λύρα.

Στις 3 Αυγούστου ο Γιάννης Νταγιάκος ζωντάνεψε την παραδοσιακή κωμωδία «Ο Καραγκιόζης μάγος της Ανατολής» και στις 4 Αυγούστου ο Τάσος Γεωργίου παρουσίασε το έργο «Η Ορφανή της Χίου και ο Νικηταράς». Οι παραστάσεις αυτές συνοδεύτηκαν από ζωντανή ορχήστρα σε επιμέλεια του Σωτήρη Παπατραγιάννη.

Παράλληλα, κυκλοφόρησε από το Ίδρυμα Βασίλη Παπαντωνίου σε συνεργασία με τις εκδόσεις «Τόπος» η δίγλωσση (ελληνική και αγγλική) πολύχρωμη έκδοση που παρουσιάζει την συλλογή ελληνικού θεάτρου σκιών του Ιδρύματος Βασίλη Παπαντωνίου με τίτλο «Εγώ ο Καραγκιόζης. Κατάλογος για μια έκθεση» που περιλαμβάνει και ένα θεωρητικό και πρακτικό οδηγό του θεάτρου σκιών, κείμενα κορυφαίων Ελλήνων για το σπουδαίο αυτό είδος, και σελίδες από ανέκδοτα αρχεία καραγκιοζοπαιχτών. Οι εκδηλώσεις ήταν καρπός της συνεργασίας του Ιδρύματος Βασίλη Παπαντωνίου και του Δήμου Ναυπλιέων και η επιμέλεια καταλόγου, έκθεσης και καλλιτεχνικής διοργάνωσης των παραστάσεων έγινε από τον Γιάγκο Ανδρεάδη. Ελπίζουμε τέτοιες πρωτοβουλίες να γίνονται αφορμή για να ανθίσουν ανά την Ελλάδα κι άλλες τέτοιου είδους σπουδαίες εκδηλώσεις και φυσικά να συνεχίζονται στον χρόνο.

Ο Alpay Ekler ανάμεσα στους ίσκιους του

Πέθανε στις 25 Αυγούστου 2022 σε ηλικία 58 χρόνων ένας μεγάλος θεατράνθρωπος, ένα πολύ-πλευρο και μοναδικό ταλέντο της καλλιτεχνικής ζωής της Τουρκίας, ο Alpay Ekler. Καραγκιοζο-παίκτης, κουκλοπαίκτης, ηθοποιός, σκηνοθέτης, ενδυματολόγος, μουσικός θεάτρου, ερευνη-τής, μελετητής, συγγραφέας παραστάσεων για θέατρο, κουκλοθέατρο, καραγκιόζη, δάσκαλος παραδοσιακών τεχνών. Ερευνούσε και πειραματιζόνταν στη χρήση φυσικών βαφών για τις δερμάτινες φι-γούρες του θεάτρου σκιών. Σαν ερευνητής έχει γράψει άρθρα, έχει εκπονήσει εργασίες έχει κάνει μετα-φράσεις, ενώ έχει δώσει πολλές διαλέξεις.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1964. Ήταν απόφοιτος του Πανεπιστημίου Κωνσταντινούπολης, στη σχολή Γραμμάτων, τμήμα ξένων γλωσσών. Υπήρξε μαθητής του παππού του κουκλοπαίκτη Μουνίρ Α-φέντι, του καραγκιοζοπαίκτη Ιχσάν Ντιζντάρ και του πρόσφατα αποβιώσαντος καραγκιοζοπαίκτη της Κων-σταντινούπολης Μετίν Οζλέν.

Ξεκίνησε την καριέρα του σαν σκηνοθέτης σε ερασιτεχνικούς θιάσους που λειτούργησε ο ίδιος, για να ενδιαφερθεί αργότερα για το παιδικό θέατρο, κουκλοθέατρο και καραγκιόζη.

Καραγκιόζη ξεκίνησε να παίζει το 1996 κι απ' όσο ξέρω από τον ίδιο δεν σταμάτησε να πειραματίζεται με τα τεχνικά του θεάτρου σκιών, την εικόνα, τη μουσική, το λόγο και το ήθος του τουρκικού καραγκιόζη. Είχε νεωτεριστικές απόψεις για τον καραγκιόζη χωρίς να παραγνωρίζει την παράδοση. Έργα του για τον καρα-γκιόζη όπως «Ο Καραγκιόζης στο φεγγάρι», «Ο Καραγκιόζης φύλακας ακτών», «Ο Καραγκιόζης φυτεύει δέ-ντρα» και άλλα, δείχνουν μια ουσιαστική παρέμβαση στο ρεπερτόριο του τουρκικού καραγκιόζη, αλλά και τις οικολογικές ανησυχίες του.

Το 2000-2006 έδωσε μαθήματα «Παραγωγής και παιχνιδιού κουκλοθεάτρου- καραγκιόζη» στο Κέντρο παραστατικών τεχνών του Μητροπολιτικού Δήμου της Κωνσταντινούπολης. Εκλέχθηκε ως ο «πιο πετυχη-μένος καλλιτέχνης κουκλοθεάτρου-Καραγκιόζη» Από το υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού το 2008. Δί-δασκε παροδοσιακό τουρκικό θέατρο, σαν λέκτορας στο Τμήμα Παραστατικών Τεχνών στο πανεπιστήμιο Kocaeli. Συνέβαλε στην ίδρυση και εξέλιξη της UNIMA στην Κωνσταντινούπολη. Το 2022 διακρίθηκε στη χώ-ρα του σαν «Ζωντανός ανθρωπίνος θησαυρός».

Με τον Alpay βρεθήκαμε πολλές φορές σε διάφορα φεστιβάλ, αλλά και στην Κωνσταντινούπολη σε επι-σκέψεις μου. Παρακολούθησε παραστάσεις μου στην Κωνσταντινούπολη, στην Προύσα, τη Σμύρνη και πα-ρακολούθησα πολλές δικές του, ενώ είχα την τύχη να τον παρακολουθήσω και σαν ηθοποιό στο έργο «Η ματωμένη Νιγκάρ». Θα μου μείνουν αξέχαστες οι συζητήσεις μας και η παρέα που κάναμε στο περιθώριο των διάφορων Φεστιβάλ. Ήταν απλός, φιλικός και προσηνής. Έδειχνε μεγάλο σεβασμό σαν δάσκαλο στον Μετίν Οζλέν. Στο αρχείο μου βρίσκεται ένας μικρός Καραγκιόζης, σε τεχνοτροπία του Μετίν, έργο και χάρι-σμα του Alpay. Εγώ σε ανύποπτο χρόνο του έστειλα μία σπάνια παλιά έκδοση-μελέτη για το θέατρο σκιών, που είχε εκδοθεί στην Τουρκία.

Το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών στην Ελλάδα, συμπαραστέκεται στη θλίψη των Τούρκων καλλι-τεχνών του θεάτρου σκιών και του κουκλοθεάτρου, για την απώλεια του σπουδαίου ομότεχνου τους. Όσοι Έλληνες καραγκιοζοπαίκτες τον γνώρισαν αισθάνονται κι αυτοί την ίδια απώλεια, αφού για τα μάτια της ψυχής και της τέχνης δεν υπάρχουν σύνορα

Γιάννης Χατζής
Σαλονίκη 28 Αυγούστου 2022

Τρίτος χρόνος Καραγκιοζοκομείο

35 βίντεο / 39 φωτογραφίες / 21 συνεντεύξεις & άρθρα / 1 κόμικ

Ο τρίτος χρόνος του Καραγκιοζοκομείου, ακολουθώντας τα βήματα των προηγούμενων χρόνων, ήρθε για να προσφέρει μια νέα πνοή στη διαρκή διαδικτυακή μας προσπάθεια με βασικό στόχο την συγκρότηση ενιαίων κύκλων αναρτήσεων. Αυτή τη στιγμή, κοιτάζοντας αποστασιοποιημένα το τελικό αποτέλεσμα, η ικανοποίηση είναι διάχυτη, μιας και η κύρια επιδίωξή μας έγινε πραγματικότητα. Με σημείο αναφοράς τη μηνιαία “Καραγκιοζοκουβέντα” και με ποικίλες συμπληρωματικές αναρτήσεις στη διάρκεια του μήνα, κάθε φαινομενικά απλή θεματική κατόρθωσε να ξεδιπλώσει όλες τις πτυχές της, αποκαλύπτοντας ενδιαφέρουσες και πρωτόγνωρες αναγνώσεις.

Δύο ήταν τα βασικά αφιέρωματα που χαρακτήρισαν τη φετινή χρονιά του Καραγκιοζοκομείου. Αρχικά, η **σχέση θεάτρου σκιών – εκπαίδευσης** ήταν ένα αρκετά διευρυμένο πεδίο δράσης, το οποίο μας απασχόλησε για τουλάχιστον τρεις μήνες και συμπεριέλαβε μια σειρά από υποενότητες. Η παιδαγωγική αξία του θεάτρου σκιών, οι τρόποι ένταξης και αξιοποίησης στο σχολείο, καθώς και ο **θεραπευτικός/απελευθερωτικός καραγκιόζης** ήταν μόνο μερικές από τις πτυχές που προβλήθηκαν μέσω συνεντεύξεων, άρθρων και παραστάσεων.

Σε δεύτερη φάση, το αφιέρωμα του Μαρτίου στη **ζωγραφική του θεάτρου σκιών** ήταν ίσως ένα από τα πλέον ενδιαφέροντα και πλουραλιστικά αφιέρωματα του καναλιού μας. Με βάση την άποψη ότι το ζωγραφικό αποτέλεσμα είναι κάτι εντελώς προσωπικό, η συγκεκριμένη αναφορά συνδύασε γραπτές και προφορικές τοποθετήσεις σχετικά με τον καλλιτεχνικό κόσμο του θεάτρου σκιών. Κάθε δημοσίευση λειτουργήσε συμπληρωματικά ως προς τις υπόλοιπες, διαφοροποιώντας ή επικυρώνοντας παραδοσιακές αρχές, θεμιτές λειτουργίες και μελλοντικές προοπτικές. Ο θεατής, λοιπόν, είναι αυτός που θα εξάγει το δικό του προσωπικό συμπέρασμα.

Δεν πρέπει να λησμονήσουμε τη σταδιακή ανάρτηση εκπομπών από το αρχείο του διαδικτυακού σταθμού **Μεταδεύτερο**, οι οποίες δημοσιεύονταν καθ’ όλη τη διάρκεια της χρονιάς. Η “**Γειτονιά του Καραγκιόζη**” προσέφερε μια επιπλέον νότα, συμπληρώνοντας παλιές θεματικές ή εντάσσοντας καινούργιες. Με τον

Άθω Δανέλλη και τον Αντώνη Πετράτο ως οικοδεσπότες, μια σειρά από καλεσμένους ακούστηκε μέσω του Καραγκιοζοκομείου, γεγονός που διεύρυνε εμμέσως τον κύκλο των συμμετεχόντων.

Ωστόσο, πέρα από τα ενιαία αφιερώματα, είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίσουμε κάποιο συγκεκριμένο στιγμιότυπο από την πορεία μιας ολόκληρης χρονιάς. Κάθε εκπομπή, κάθε ανάρτηση και κάθε νέα ιδέα κρύβουν πάντα πολλές ώρες δουλειάς, με απώτερο στόχο το άρτιο αποτέλεσμα. Διερεύνηση του υλικού, οργάνωση αφιερωμάτων, συγγραφή κειμένων, μεταμεσονύχτια γυρίσματα, τηλεφωνικές επικοινωνίες, ταξίδια σε διάφορους προορισμούς είναι μόνο μερικές ελάχιστες προϋποθέσεις που απαιτούνται πριν τη διαμόρφωση της τελικής μορφής που παρακολουθεί ο εκάστοτε θεατής. Αυτό το επίπεδο, λοιπόν, προσπαθήσαμε να διατηρήσουμε και φέτος, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας στην ποιοτική και όχι στην ποσοτική δυναμική του καναλιού μας.

Όπως κάθε χρόνο, είναι προφανές πως τίποτα δεν θα ήταν εφικτό χωρίς τη **συμμετοχή** και τη **συνεργασία** πολλών προσώπων σχετικών με το θέατρο σκιών και τις ευρύτερες εκφάνσεις του. Οι ιδέες, η διαρκή επικοινωνία και η συμβολή τους ήταν καθοριστικά στοιχεία που συνέβαλαν ουσιαστικά στη δημιουργία ενός **ολοκληρωμένου έργου**. Χωρίς αυτούς, τα όνειρά μας θα υλοποιούνταν πολύ δύσκολα...

Αρχικά, **ευχαριστούμε** από καρδιάς όλους τους συνομήλικους φίλους του καραγκιοζή, οι οποίοι στήριξαν την προσπάθειά μας με κάθε δυνατό τρόπο. Η χαρά είναι διπλή όταν συμμετέχουν τόσο παλιοί γνώριμοι του καναλιού που ουσιαστικά θεμελίωσαν τις πρωταρχικές μας ιδέες όσο και νέα πρόσωπα με ανανεωμένες ιδέες. Αξίζουν, λοιπόν, πολλά συγχαρητήρια για την επιμονή και το μεράκι τους οι Δημήτρης Κουγιουμτζής, Νικόλας Κούλελης, Ηλίας Κυρατσούς, Μάνος Παπαδόπουλος, Στράτος Παπαϊωάννου, Φραγκίσκος Παπαϊωάννου, Γιώργος Παρλαπάνης, Νικόλας Πέππας.

Ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθεια σε αρχειακό και πληροφοριακό υλικό τους Τάσο Γεωργίου, Άθω Δανέλλη, Απόστολο Δομτζίδη, Θέμη Δούκα, Χρήστο Ζάνη, Μαρία Κακόνι, Ορφέα Καλλιντζή, Οδυσσέα Κανλή, Κωνσταντίνο Κουγιουμτζή, Κώστα Μακρή, Μπάμπη Μακρή, Γιάννη Μανιάτη, Νατάσα Μιχαηλίδου, Δημήτρη Μπερέκο, Χάρη Μπιλλίνη, Παντελή Μπιτζαράκη, Μιχάλη Μυλωνά, Τάκη Παλαιοθόδωρο, Γιάννη Παπαδόπουλο (Γιουβάν), Χρίστο Πατσάλη, Αντώνη Πετράτο, Νικόλα Τζιβελέκη, Γιάννη Χατζή. Συνεντεύξεις, άρθρα και αρχείο από τις προσωπικές τους συλλογές είναι μόνο το ελάχιστο που προσέφεραν για την πραγμάτωση των δημοσιεύσεών μας.

Ευχαριστούμε για τη συνεργασία τον διαδικτυακό σταθμό Μεταδεύτερο και τους συντελεστές της εκπομπής "Στη γειτονιά του Καραγκιοζή", η οποία ομόρφυνε τις αναρτήσεις μας.

Τέλος, **ευχαριστούμε** όλους εσάς που ήσασταν στο πλευρό μας για άλλη μια χρονιά, για άλλο έναν κύκλο δημοσιεύσεων. Ελπίζουμε να χαρήκατε και εσείς κάθε ανάρτηση και κάθε αφιέρωμα ξεχωριστά, αξιοποιώντας τις παραστάσεις, τις συνεντεύξεις και το διαθέσιμο υλικό με τον καλύτερο τρόπο. Ας κλείσουμε τον τρίτο χρόνο του Καραγκιοζοκομείου με μια ευχή που σίγουρα θα υλοποιήσουμε στο μέλλον. **Εις το επανιδείν...**

Για το Καραγκιοζοκομείο,
Έμουν ο **Νίκος Αργυρόπουλος**.
Έμουν ο **Δημήτρης Παναγιωτάκος**.
Γεια σας και χαρά σας!

Μπορείτε να βρείτε τις αναρτήσεις μας σε:
-Youtube (Καραγκιοζοκομείο)
-Facebook (Καραγκιοζοκομείο / @karagiozokomio)
-Instagram (karagiozokomio)

Στην Ξάνθη ανθίζει ο Καραγκιόζης!

Όταν ένα ολόκληρο πάρκο μετατρέπεται, απ' άκρη σ' άκρη, σε πάρκο ονείρων του Καραγκιόζη, τι άλλο μπορεί να περιμένει το θέατρο σκιών;

Όταν χιλιάδες θεατές επί τρεις ημέρες ακολουθούν το «απόψε τρέξατε» από το Λύκειο Ελληνίδων Ξάνθης έως το κεντρικό πάρκο Λιμνίο, τι άλλο μπορεί να συμβαίνει;

Όταν ξύλινες γιγαντοφιγούρες των ηρώων συναντούν τις μινιατούρες τους, τα υφαντά τους, τη χαλκογραφία τους κάτω από πρωτότυπα τραγούδια της καραγκιοζοικογένειας, κάτι καινούργιο, μεγάλο έχει γεννηθεί.

Όταν παιδιά παίρνουν για πρώτη φορά εφημερίδα στη ζωή τους και την κρατούν στα χέρια,

χάριν του Καραγκιόζη, τι άλλο καλύτερο μπορείς να περιμένεις;

Όταν Άγγλοι, Γάλλοι, Τούρκοι, Βούλγαροι επισκέπτες, Έλληνες χριστιανοί και μουσουλμάνοι, ενώνονται για να δουν τα πάθη τους, να διασκεδάσουν τα λάθη τους και να γελάσουν τελικά μέχρι δακρύων, τότε ο Καραγκιόζης βρίσκεται στο προσκήνιο και επηρεάζει και σήμερα συνειδήσεις.

Όλα αυτά συνέβησαν στις Γιορτές Παλιάς Πόλης στην Ξάνθη από τον θίασο σκιών «Τα παραμύθια του Καραγκιόζη» και την Ακαδημία Ποίησης και Παραμυθιού.

Μόνο το φωτογραφικό υλικό μπορεί να είναι ο αδιάψευστος μάρτυρας αυτών των στιγμών που έμειναν στη μνήμη όλων!

Ξύλινες γιγαντοφιγούρες στο πάρκο Λιμνίο της Ξάνθης, 2022.

Ειδική έκδοση της εφημερίδας Εμπρός, 2022.

Μινιατούρες φιγούρων και σκηνικών Απόστολου Δομτζίδα, 2022.

Πόσες διαφορετικές δράσεις μπορεί να γεννήσει η αγάπη για το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών; Η Ακαδημία Ποίησης και Παραμυθιού και ο θίασος «Τα παραμύθια του Καραγκιόζη» εδώ και χρόνια μετατρέπουν την αγάπη τους για το θέατρο σκιών σε νέες ιδέες.

Οι δράσεις τους για τον Καραγκιόζη αφορούν πολλούς τομείς. Όσον αφορά στις παραστάσεις έχουν δημιουργηθεί νέες, βασισμένες σε παραδοσιακά παραμύθια καθώς και καινούργιες φιγούρες για το θέατρο σκιών. «Οι τρεις καλές συμβουλές» και «Οι τρεις βλάκες» του Αποστόλου Δομτζίδα έχουν ήδη εκδοθεί, ενώ ετοιμάζονται και νέα έργα που παντρεύουν τη σοφία του λαϊκού παραμυθιού και την τέχνη του θεάτρου των σκιών. Επίσης, έχουν γραφτεί από συνεργάτες παραμύθια για τον Καραγκιόζη με βάση τους κανόνες του λαϊκού παραμυθιού.

Παράλληλα, έχει δημιουργηθεί η μακροβιότερη καθημερινή στήλη σε εφημερίδες με νέους διαλόγους του θεάτρου σκιών που σατιρίζουν την επικαιρότητα. Ο Καραγκιόζης και οι φίλοι του παίρνουν καθημερινά τον λόγο, με την πένα του Δημήτρη Αβούρη, για να δούμε μέσα από τα μάτια τους όσα μας βασανίζουν και να γελάσουμε με αυτά.

Με στόχο την ανάδειξη του θεάτρου σκιών στο σήμερα έχουν γραφτεί πληθώρα άρθρων για τον Καραγκιόζη σε εφημερίδες και περιοδικά, ενώ έχουν εκδοθεί Dvd καθώς και ειδικά φύλλα εφημερίδων από την «Εμπρός» της Ξάνθης και τον «Λακωνικό Τύπο» για σχετικές εκθέσεις.

Μάλιστα μια νέα πρωτότυπη και πρωτοποριακή έκθεση με τίτλο «Όλες οι τέχνες για τον Καραγκιόζη» περιοδεύει σε όλη την Ελλάδα. Ξεκίνησε το 2020 από την Ξάνθη και το Λύκειον των Ελληνίδων, ταξίδεψε στη Ζάκυνθο στο Θέατρο Αβούρη το 2021 και παρουσιάστηκε το 2022 στο Μουσείο Μετάξης του ΠΙΟΠ στο Σουφλί. Στους χώρους αυτούς παρουσιάστηκαν

πέρα από φιγούρες και σκηνικά, νέα ζωγραφικά έργα, γλυπτές συνθέσεις, χαλκογραφίες, πλεκτά, υφαντά για τον Καραγκιόζη από συνεργάτες σε όλη την Ελλάδα.

Επίσης, έχουν γραφτεί πάνω από 120 νέα ποιήματα για τον Καραγκιόζη από τον ποιητή Δημήτρη Αβούρη, πολλά από τα οποία έχουν μελοποιηθεί από συνθέτες όπως η Ηρώ Παυλόπουλου και ο Διονύσης Μπουκουβάλας. Ο ίδιος ποιητής κατά την περίοδο της καραντίνας έγραψε 3 νεοελληνικά έπη για το θέατρο σκιών και τις περιπέτειές των ηρώων του, τη «Μικρή σκιών Οδύσεια», την «Ηλιάδα» και την «Καραγκιοζιάδα».

Ως προς τη δημόσια γλυπτική, η πρώτη μεταλλική φιγούρα Καραγκιόζη τριών μέτρων στήθηκε στο Ελληνικό Ιωαννίνων στο μουσείο σύγχρονης τέχνης του Θεόδωρου Παπαγιάννη το 2020, ενώ πρόταση κατατέθηκε για τη δημιουργία θεματικών πάρκων Καραγκιόζη σε 7 πόλεις της Ελλάδας ως καλλιτεχνική παρέμβαση στο δημόσιο χώρο και στην καθημερινότητά μας.

Έχουν σχεδιαστεί και υλοποιούνται από τη Νατάσα Μιχαηλίδου εκπαιδευτικά προγράμματα για το Θέατρο Σκιών και τον Καραγκιόζη για παιδιά δημοτικών σχολείων (με τίτλο «Τα παραμύθια του Καραγκιόζη» και «Η ζωή της σκιάς»), ενώ έχουν γίνει σχετικές παρουσιάσεις σε διεθνή συνεδρία και εργαστήρια για εκπαιδευτικούς.

Τέλος, στη Βαμβακού Λακωνίας, στο χωριό των παραμυθιών έχει δημιουργηθεί μία μόνιμη έκθεση με τίτλο «Το σπίτι του Καραγκιόζη», ενώ έχει γραφτεί το σενάριο κινηματογραφικής ταινίας με τίτλο «Η Βαμβακού» και το σενάριο μιας εβδομαδιαίας τηλεοπτικής εκπομπής για το νεοελληνικό θέατρο σκιών και τη σχέση του με όλες τις τέχνες.

Χαλκογραφία
Κώστα
Μαυρομάτη,
2022.

Για τα τραγούδια του Καραγκιόζη

του Διονύση Μπουκουβάλα
Συνθέτη

Το καλοκαίρι του 2021 συναντήθηκα με τον Δημήτρη Αβούρη στο μαγικό χώρο του πολιτιστικού χωριού «Σκαλιά», στο Τραγάκι Ζακύνθου. Παρακολούθησα την έκθεση αφιερωμένη στον Καραγκιόζη και συνομίλησα με τον καραγκιοζοπαίκτη Απόστολο Δομτζίδη.

Μεταξύ άλλων, ο Δημήτρης μου έδειξε τα ποιήματα που είχε γράψει για τον Καραγκιόζη και με ρώτησε αν ήθελα να μελοποιήσω κάποια από αυτά. Του είπα ότι θα το κάνω, με την προϋπόθεση να μου αφήσει πλήρη καλλιτεχνική ελευθερία στο μουσικό κομμάτι.

Το αποτέλεσμα ήταν μια μουσική γεμάτη ρομαντισμό και συναίσθημα. Δηλαδή μια μουσική γνήσιας ζακυνθινής ευαισθησίας. Αυτή η ευαισθησία συνοψίζεται ιδανικά στη μορφή του Νιόνιου, όπως μόνο ένας Ζακυνθινός μπορεί να την αναγνωρίσει. Μιλάμε κατά κανόνα για ερωτικά τραγούδια, σε αργό τέμπο.

Αυτός ο ρομαντισμός είναι διάχυτος στο τραγούδι «Ερωτοβάρεμα» (καντάδα του Νιόνιου), αλλά και στα, απευθυνόμενα στον Καραγκιόζη, «Καντάδα εγκαινίων» και «Ρακένδυτος απόλυτος», που υπογραμμίζουν τη ρομαντική διάσταση της φιγούρας του Καραγκιόζη.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο Καραγκιόζης είναι ο καθένας από μας, άρα συνοψίζει στο χαρακτήρα του όλα τα επιμέρους και, φαινομενικά, αντιθετικά χαρακτηριστικά.

Το τραγούδι «Διονύσιος Έρωτας» έχει «έντεχνο» αλλά και πιο δυναμικό χαρακτήρα, χρησιμοποιώντας έναν ασύμμετρο ρυθμό. Παρεισφρέει ωστόσο με τη μορφή οργανικού ένα καθαρά ζακυνθινής ευαισθησίας θέμα.

Τέλος, το τραγούδι «Ο Νιόνιος» έχει πιο εξωστρεφή χαρακτήρα, συνδυάζοντας το «έντεχνο» στιλ με τον παραδοσιακό ρυθμό των 5/8, που, παρότι δεν τον συναντάμε στη Ζάκυνθο, αποκτά εδώ επτανησιακό χρώμα.

Ρακένδυτος απόλυτος

Είναι ρακένδυτος ο βασιλιάς
κι όμως φοράει στεφάνι ελιάς.
Του λόγου του είναι άρχοντας απόλυτος
μα τριγυρνάει αιώνες ξυπόλυτος.

Μια μεταμόρφωση λες του Διόνυσου
καμπούρη η παράγκα, ιδού η πόλη σου.
Στου κόσμου κυριεύει το πατητήρι
μα ξεδιψάει με ποτιστήρι.

Το αρχαίο του δράμα ζει κάθε μέρα
φωνάζει σε όλους: «πάτε παραπέρα».
Ζούμε κωμωδία που είναι δράμα
μα συνηθίσαμε... σιγά το πράμα.

Μα συνηθίσαμε το νερό νεράκι...
Μεγάλη πείνα, ψωμί ψωμάκι.
Κι ο ρακένδυτος ζει βασιλεύει
όποιον χορτάτο πώς τον ζηλεύει.

Φοράει αόρατες πια αλυσίδες
όσα δεν θέλεις, λες δεν τα είδες.
Μα θα 'ρθει καιρός που κι εσύ ξυπόλητος
θα τριγυρνάς ρακένδυτος απόλυτος.

Στίχοι: Δημήτρης Αβούρης
Μουσική: Διονύσης Μπουκουβάλας

Σε ύφος ρεμπέτικο

του Απόστολου Δομτζίδα
Καραγκιοζοπαίκτη

*«Για μένα πραγματικός αριστοκράτης είναι αυτός που κουβαλάει χωρίς ντροπή της φτώχειας του το μεγαλείο.
Αυτός ήταν ο Μάρκος: Ποιητής, Μπουζουξής, Τραγουδιστής, Χορευτής, Αριστοκράτης, Χαμάλης».
Ο Στέλιος Βαμβακάρης για τον πατέρα του Μάρκο*

Τους ρεμπέτες και τους καραγκιοζοπαίχτες η ίδια μάνα τους γέννησε. Η ανάγκη για τη γλώσσα της ελευθερίας. Η πενία τέχνες και μουσικές κατεργάζεται για να εκφραστεί και να εκφράσει. Στα καφενεία της πρωτεύουσας ανδρώθηκε ο Καραγκιόζης και το Ρεμπέτικο ερχόμενοι από τους δρόμους της Ανατολής. Ως αδέρφια μεγάλωσαν μαζί. Φυσικά ο καθένας πήρε την πορεία του. Ο Καραγκιόζης από αγάπη για τον αδερφό του, το Ρεμπέτικο, έβαλε στο πανί του τις φιγούρες του Σταύρου και της παρέας του. Κι έξω απ' τον μπερντέ, ανάμεσα στα όργανα των μουσικών, πήρε τη θέση του το μπουζούκι και η πενιά. Το μπουζούκι το 'χα πάντα κι εγώ καημό όπως και πολλοί άλλοι καραγκιοζοπαίχτες. Έφτασε η ώρα πέρυσι να το πιάσω στα χέρια μου, για να το γνωρίσω ξανά. Το καλοκαίρι το πήγα ταξίδι, μαζί με την υπόλοιπη καραγκιοζοοικογένεια στη Ζάκυνθο. Εκεί έγινε η μοιραία συνάντηση με τον

ποιητή και δάσκαλό μας Δημήτρη Αβούρη. Έπαιζα τις πενιές του Μάρκου και μιλούσαμε καραγκιοζίστικα. Δε χρειάστηκε πολύ ο δαιμόνιος Ζακύνθιος για να γράψει στίχους. Δεκαπέντε νέα τραγούδια για τον Καραγκιόζη γεννήθηκαν εκείνες τις μέρες, σε ύφος ρεμπέτικο.

Για πρώτη φορά ο Καραγκιόζης τραγουδιέται με κύριο εκφραστή το μπουζούκι. Το ταξίδι της μελοποίησης ξεκίνησε κι εγώ ανέβηκα στο «Ένα καράβι ο μπερντές». Τα υπόλοιπα τραγούδια πήραν κι αυτά τον δρόμο τους. Θα τα αναμένουμε να περάσουν κι από την Ξάνθη, σε μια μεγάλη συναυλία. Μακάρι να δοθεί στο Λιμνίο. Κι εκεί, γύρω απ' τους μουσικούς και το κοινό, να δεσπόζουν οι μεταλλικές φιγούρες του θεάτρου σκιών. Σ' ένα χώρο μοναδικό, όχι μόνο για τα ελληνικά αλλά και τα παγκόσμια δεδομένα. Σ' ένα πάρκο στολίδι για την Ξάνθη. Στο πάρκο του Καραγκιόζη!

Καράβι ο μπερντές

Ένα καράβι ο μπερντές
χρόνους μας ταξιδεύει
χωράει μέσα όσα θες
τίποτα δε γυρεύει.

Κοχύλι βάζει στο αυτί
να ακούσει όλα τα τάματα.
Μα πριν προλάβει να κλαφτεί...
Θάλασσα τα θαύματα!

Και να! Παλάτια ξακουστά.
Και να! Βεζυροπούλες.
Όλα τα άγνωστα γνωστά.
Να οι κυράδες δούλες.

Και σα βραδιάζει στήνεται
ανάβουν τα λαμπιόνια
ο Καραγκιόζης ντύνεται
ο βασιλιάς στα χρόνια.

Κι ορίζει με τη γλώσσα του
το γέλιο και το δάκρυ
βαρκούλες τα φασόλια του
μες στου ματιού την άκρη.

Μιλάει για όνειρα πολλά
για λόρδα και για πείνα.
Όταν τα χρόνια είναι θολά
παντρεύεται μια χήνα.

Και γράφει μια παραγγελιά
μολύβι το φτερό της:
Ο λόγος είναι η αγκαλιά
κι η ελπίδα στον καιρό της.

Ένα καράβι ο μπερντές
που ο νους μας ταξιδεύει
χρόνια λυμένο το πανί
κι ο λόγος, μάς θεριεύει.

Γυρίζει στράτες, τρίστρατα
παράγκες και βασιλεία
γυρίζει και μας προσπερνά
χίλια τη μέρα μίλια.

Στίχοι: Δημήτρης Αβούρης
Μουσική: Απόστολος Δομτζίδης

Διακοπές στην... Κόλαση!

του Αναστάσιου Κούζη-Κούζαρου,
καλλιτέχνη του Θεάτρου Σκιών, Φιλολόγου

Εδώ και κάμποση ώρα είχε αρχίσει να ζεσταίνεται κι όλο και φούντωνε! Καυτός ιδρώτας τον περιέλουζε κι δεν μπορούσε να πάρει ανάσα! Καυτή λάβα ένιωθε να πυρακτώνει το σώμα του, προσπαθούσε να ανοίξει τα βλέφαρά του, αλλά λες κι ήταν κολλημένα μεταξύ τους. «Μπα, δεν εξηγείται! Μάς κτύπησε για τα καλά το el Ninio» σκέφτηκε «κι αυτή η γρουσουζά η Αγλαΐα δεν άναψε το κλιματιστικό, φαίνεται φοβήθηκε τη ρήτρα αναπροσαρμογής στα Τιμολόγια της ΔΕΗ και τους φουσκωμένους λογαριασμούς. Χα- χα- χα!», χαζογέλασε μέσα στο λήθαργό του, «Λες και πληρώσαμε ποτέ! Τι με περάσανε, κοροϊδο σαν τον Χατζαηβάτη, που κόντεψε να τού 'ρθει εγκεφαλικό, όταν είδε τον τσουχερό λογαριασμό κι έτρεξε και δανείστηκε με τόκο από τον αργυραμοιβό, τον Ιακώβ, για να τούς τον πληρώσει εντός της προθεσμίας; Αχ, κι όμως σου εξήγησα ρε Αγλαΐα μη τρομάζεις, θα κάνουμε ρύθμιση για 5000...δόσεις! Γιατί δεν το ανάβεις λίγο να δροσιστώ; Έσκασα...έσκασα, δεν αντέχω άλλο!...».

Μες στην αγωνία του μετά βίας μπόρεσε να ανοίξει το τσίνορο. Και τι να δει: καπνοί παντού που τύφλωναν, φλόγες τεράστιες ως εκεί που έφθανε το μάτι, καζάνια που κόχλαζαν και μεσ' στην καυτή πίσσα ψυχές που βασανίζονταν..... σπαρακτικές κραυγές και οιμωγές, σκίζοντας τον αέρα, τριβέλιζαν τα αυτιά του. Τρόμαξε! Πραγματικά για πρώτη φορά στη ζωή του τρόμαξε, όταν συνειδητοποίησε ότι κι ο ίδιος έβραζε γδυτός μέσα σ' ένα τεράστιο καζάνι. Σκέφτηκε ότι την τελευταία φορά που του συνέβη κάτι τέτοιο ήταν στην χώρα των Ανθρωποφάγων, όταν απετέλεσε το κύριο μενού για τον αρχηγό τους. Τώρα όμως πού βρισκόταν...πού βρισκόταν;

-«Πού βρίσκομαι;» φώναξε δυνατά.

-«Στην Κόλαση!» απάντησε σαρκαστικά ένα διαβολάκι, που υπερίπτατο ελέγχοντας τη θερμοκρασία στα καζάνια κρατώντας μια πιρούνα και στριφογυρίζοντας επιδεικτικά την ουρά του .

-«Στην Κόλαση; Καλά, πότε πρόλαβα; Εγώ στα ψέματα πέθαινα, για να βγάλω κανένα φράγκο απ' τους πονόψυχους φίλους και συγγενείς, για να διαγράψει τα χρέη μου ο Πασάς ή να γλυτώσω το ξύλο απ' τον Μπάρμπα μου τον Βόϊδι!»

-«Εμ, πολύ θέλει ο Άνθρωπος; Πέθανες τόσες φορές πάνω στο πανί που φαίνεται πως την τελευταία ξέχασες να ξυπνήσεις. Τώρα, δεν ξέρω να σου πω, Καραγκιόζη μου, από την πείνα πήγες, από τίποτε σάπια που έφαγες απ' το σκουπιδο-ντενέκε του Σαραγίου, απ' το πολύ ξύλο που σου 'ριξε ο Βεληγκέκας; Θα σε γελάσω. Βλέπεις δεν παρέλαβα την ψυχή σου εγώ και δεν διάβασα το πιστοποιητικό θανάτου. Μα, τι σημασία έχει πια. Εδώ θα βράζεις κοντά μας στον αιώνα τον άπαντα!

-«Διαμαρτύρομαι, διαμαρτύρομαι... είναι μεγάλη αδικία! Εμένα το μεγάλο, τον κοσμαγάπητο Καραγκιόζη τον Καραγκιοζόπουλο με ρίζατε στην Κόλαση, στο Πυρ το Εζώτερο, αντί να με φιλοξενήσετε στον Παράδεισο με τα πανέμορφα Ουρί και τα βουνά από πλάφι με μπόλικο-μπόλικο βούτυρο;

-«Για δέστε μούτρα που μάς θέλουν και Παράδεισο! Γιατί, μωρέ, να πας στον Παράδεισο; Επειδή ξυλοφόρτωνες τη φουκαριάρα την Αγλαΐα, που, αφού της έφαγες την προικούλα της τήν έστελνες να ξενοδουλεύει και να ξενοπλένει; Και τα λίγα χρήματα του κόπου της πή-

Διάβολος του Βασίλαρου

γαινες και τα χαρτόπαιζες ή τα μπεκρόπινες με το Διονύσιο, το Σταύρακα και τους άλλους μόρτες; Κι αντί σαν καλός οικογενειάρχης να δουλεύεις νυχθημερόν, για να ταΐσεις, να ντύσεις και να στείλεις στο σχολείο τα παιδιά σου, εσύ κοιτάζεις να στήνεις κομπίνες με το Χατζηαβάτη, για να εξαπατήσετε τίποτε αφελείς σαν το Μορφονιό ή τον Μπάρμπα Γιώργο; Να σου σούρω κι άλλα....., τα πιο σοβαρά;.... Και μού θες Παράδεισο, τρομάρα σου, Άσωτε Οικογενειάρχη!!! Είσαι πολύ τυχερός που ο Σατανικότατος Βελζεβούλ δεν σε εκσφενδόνισε στα Τάρταρα!» Ο Καραγκιόζης δεν έβγαλε τσιμουδιά κι απ' τη ντροπή του κόντευε να χώσει όλο το κεφάλι του μέσα στο καυτό λάδι. Ούτε πόνο ένιωθε, ούτε τίποτε, μόνο ντροπή, απέραντη ντροπή και καθώς τον έπαιρναν τα δάκρυα ψέλλισε:

-«Μα, πάντα μετάνιωνα και κοιτάγα να επανορθώσω.»

-«Ναι, κατόπιν εορτής κι αφού το κακό είχε γίνει. Κοίτα, τώρα μην κλαις και μού ρίχνεις τη θερμοκρασία στο καζάνι, γιατί το ξέρεις καλά πως μετά τον Άδη μετάνοια δεν υπάρχει.»

-«Κι εδώ, βράζοντας, θα τη βγάλω αιωνίως; Μήπως να ζητήσω μια ακρόαση απ' τον κυρ-Βελζεβούλ να διοργανώσουμε καμία διασκεδαστική - από εκείνες τις παλιές, τις πιπεράτες.. έ, ε, ε..., ξέρεις εσύ - παράσταση για τα μικρά διαβολάκια και τις κυρίες διαβολίνες, μήπως και μειωθεί η ποινή μου;»

-«Μην κάνεις όνειρα, δεν έχεις ελπίδες.»

-«Γιατί, κυρ-Διάολε;»

-«Γιατί αυτήν την περίοδο η Κόλαση δουλεύει στο φουλ! Πού καιρός για ψυχαγωγία! Άνοιξαν τόσο πολύ οι δουλειές μας που διαρκώς επεκτεινόμαστε με ταχύτατους ρυθμούς και στον «Επάνω Κόσμο»! Φιλαργία και φιλαργυρία καλπάζουν. Βία και Εγκληματικότητα έσπασαν όλα τα ρεκόρ στο χρηματιστήριο της Κολάσεως. Η διαφθορά κάνει limit up, και πάνω από όλα ο Πόλεμος! Πόσες νέες ευκαιρίες δεν προσφέρει για επιπλέον βάσανα στους λαούς της γης, ενεργειακή κρίση, επισιτιστική κρίση, πολεμικοί εξοπλισμοί....ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ!!! Ασταμάτητα δουλεύει η Παγκόσμια Βιομηχανία του Ολέθρου! Καλά, εσύ βρε Καραγκιόζη, τους τελευταίους έξι μήνες, πού ζούσες; Ειδήσεις δεν άκουγες ;»

-«Ωστε, είστε από τους κερδισμένους.»

-«Βεβαιότατα, η σύμπραξη του Αφέντη μας με το Βλαδίμηρο ήταν η πλέον προσοδοφόρα επενδυτική κίνηση των τελευταίων δεκαετιών για τον «Επιχειρηματικό Όμιλο Της Κολάσεως». Ήδη απολαμβάνουμε τρελά κέρδη και η ενεργειακή μας επάρκεια τείνει στο άπειρο!»

-«Ωρε, Μανούλα μου! Τι πάθαμε, οι δόλιοι!!! Φροντίζει, φυσικά, η GAZPROM, διοχετεύοντας τα πλεονάσματά της, για να μην πέσουν στον Αιώνα τον Άπαντα οι υψηλές θερμοκρασίες στα καζάνια, θα βράσουμε ως το μεδούλι.»

-«Γι' αυτό σου λέω, Καραγκιόζη μου, δες το πόσο τυχερός είσαι εσύ ο κολασμένος να απολαμβάνεις, εν όψει Ρωσικού Χειμώνα, «ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ» μεσ' την ανεξάντλητη πυρά της, την ώρα που χώρες και λαοί θα ψοφολογούν απ' το Πολικό Ψύχος και την Πείνα. Βλέπεις ο συνεταιίρος μας Βλαδίμηρος παρέα με τον Σατανικότατο τα πάντα εν σοφία σχεδιάζουν.»

-«Ωραίες οι Διακοπές, μα πες μού, κυρ- Διάολε, φαγητά θα υπάρχουν άφθονα, έτσι; Φαντάζομαι ότι ανάμεσα σε τόσα καζάνια σε κάποιο κοχλάζει λαχταριστή Φασουλάδα. Πόσο την έχω πεθυμήσει!!! Ω, Φασουλάδα μελιστάλαχτη, φραντζόλα μου αφράτη απ' τον καιρό που πείνασα σας έβαλα στο μάτι! Πόσο πεινάω ο κολασμένος!

«Κόλασις και Παράδεισος», του Φ. Ράμμου

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο βασανιστήριο απ' τον γουρ-γουρισμό των εντέρων!!!»

-«Βρε, τι Φασουλάδες και φραντζόλες μού τσαμπουνάς; Εμάστα κακά πνεύματα μάς τρέφουν ο πό-νος κι η απόγνωση, η ορφάνια κι ο εκπατρισμός, το έ-γκλημα και η αδικία, η αρρώστια και η πείνα των αν-θρώπων!»

-« Ου, ου, ου, ου να μού χαθείς, Τρισκατάρατε! Εγώ θέλω φαϊ, Φαϊ, ΦΑΪ, που να σε πάρει ο Διάολος και σένα και τον Βελζεβούλ και το Βλαδίμηρο» και δί-νοντας ο Καραγκιόζης ένα σάλτο βρίσκεται έξω απ' το καζάνι τρέχοντας και φωνάζοντας: -«ΦΑΪ-ΦΑΪ, φέρτε μου ΦΑΪ.....PEEEEE!!!»

-«Να -να, Καραγκιοζάκη μου, μη φωνάζεις, φαγη-τό σου έφερα να φας όσο θέλεις» ακούστηκε η γλυ-κειά φωνή της γυναίκας του της Αγλαΐας.

-«Βοηθήστε με, κύριε Χατζηαβάτη, να τον βγάλου-με απ' τον σκουπιδοντενεκέ. Ποιός ξέρει πόση ώρα βρίσκεται χωμένος εκεί μέσα.»

-«Φαίνεται έσπαχνε για αποφάγια και λιγοθύμησε, ο καϋμένος», συμπλήρωσε ο Χατζηαβάτης, «Πού να βρεθούν στις μέρες μας αποφάγια στα σκουπίδια. Όλα τα τρόφιμα, ακόμη κι οι πίτσες και τα σουβλάκια, έ-χουνε φθάσει στο Θεό! Κανείς δεν πετάει τίποτε!» κι ο Καραγκιόζης, καθώς σιγά-σιγά συνερχόταν μασου-λώντας λαίμαργα το κομμάτι το ψωμί, που τού 'χε δώσει η γυναίκα του, απάντησε στο φίλο του;

-«Εγώ μια Φασουλάδα λαχτάρησα, βρε Χατζηταραμά, μια Φασουλάδα! Κι εκεί που ήμουν δεν τη βρήκα.»

-«Πού ήσουν Καραγκιόζη μου;» ρώτησε η Αγλαΐα.

Κι ο Καραγκιόζης αγκαλιάζοντας την και φιλώντας την τρυφερά:

-«Άστα, ρε Γυναίκα, ήμουν...ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ!!!»

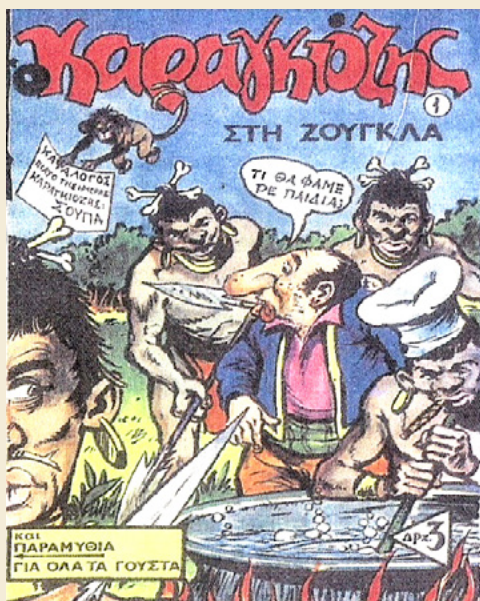

9. ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μωρέ μπάμπια, δέ λές σ' εκείνο τό Διάολο νά μού ρίξει λίγο λάδι στό φαϊ; Χωρίς λάδι μού τό 'φερε ό γουρ σουύζης.

[Σφαίρα, 18 'Ιουλίου 1925, εξώφυλλο Σωτήρη Χρηστίδη]

Το καζάνι με τη φασουλάδα

Ο Καραγκιόζης και οι ανθρωποφάγοι

«Ο Καραγκιόζης
στη ζούγκλα»

Εξώφυλλο Byron
Εκδόσεις
Ανεμοδουράς

«Ο Καραγκιόζης
...Σούπα»

Εξώφυλλο Byron
Εκδόσεις
Ανεμοδουράς

Βραβεία Καραγκιόζη

του Δημήτρη Αβούρη
Συγγραφέα-Αφηγητή παραμυθιών

*Η χώρα μας, χώρα του Καραγκιόζη.
Γιώργος Σεφέρης*

Ζούμε σε μια χώρα που οι θεσμοί έχουν μπερδέψει τα μπούτια τους λόγω της ασθένειας της διαπλοκής. Επίσης δεν υπάρχουν ελκυστικά βραβεία, ως κίνητρα, για να προσελκύσουν επίδοξους βραβευόμενους. Και ποιος δε θέλει ένα βραβείο; Ποιος μπορεί να το αρνηθεί;

Για όλα αυτά και για την ηθική τάξη των πραγμάτων, αόρατος θίασος σκιών αποφάσισε να απονείμει κάθε χρόνο στις εξέχουσες προσωπικότητες της πατρίδας το βραβείο Καραγκιόζη.

Βέβαια, οι υποψήφιοι να βραβεуютούν και οι άξιοι ενός τέτοιου βραβείου πολλοί. Θεωρήσαμε σωστό να υπάρχουν κατηγορίες για να είναι οι βραβεύσεις αξιόπιστες και διαχρονικές. Όπως στα «Χρυσά Βατόμουρα». Και τούτος ο θεσμός για να μην εκπέσει, σαν τους άλλους, στα μάτια του λαού πρέπει πάνω απ' όλα να είναι σαφής και αξιόπιστος. Οι προτεινόμενες κατηγορίες (μπορείτε να προτείνετε και άλλες) είναι προς το παρόν οι εξής:

1. Μεγάλο βραβείο Καραγκιόζη της χρονιάς.
2. Βραβείο ιστορικής κωλοτούμπας.
3. Βραβείο ψέματος.
4. Βραβείο αφεντομουτσουνάρας.
5. Βραβείο μεγαλοστομίας.
6. Βραβείο μπαλωμάτων.
7. Βραβείο το μακρύ χέρι.
8. Βραβείο σφαλιάρας. Αυτό δικαιωματικά ανήκει στη μεσαία και κάτω τάξη. Μπορεί να το διαχειρισθεί και ενεργητικά και παθητικά.
9. Βραβείο ε, ρε (πίσω) γλέντια! Δικαιούχος ενός τέτοιου βραβείου αδιαμφισβήτητα μπορεί να είναι ο Δημήτρης Λιγνάδης καθώς εκτός των άλλων πισωγλέντησε και το θεσμό της δικαιοσύνης.
10. Βραβείο κοτσάνας της χρονιάς. Αξίζει να προτείνουμε τον κυβερνητικό εκπρόσωπο κύριο Οικονόμου (δε θυμάμαι το όνομά του σε λίγο θα ξεχάσουμε και το επώνυμο). Το βραβείο αυτό προτείνουμε να συνοδεύεται από πεταχτό ποτιστήρι καθώς η δήλωσή του ότι η Ελλάδα ηγείται της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης έχει όλες τις προϋποθέσεις για παγκόσμια κοτσάνα. Επίσης κατά την απονομή αυτού του βραβείου προτείνουμε το κεντρικό σύνθημα να είναι: «όχι άλλη επανάσταση».

Απαραίτητη είναι επίσης η καθιέρωση του βραβείου ανοιχτής παλάμης. Το βραβείο αυτό πρέπει να πηγαίνει από την κοινή γνώμη κατευθείαν στο τιμώμενο πρόσωπο και οποιοδήποτε πρόστιμο προκύπτει να του δίδεται για τυχόν ηθική και ανήκεστον βλάβη.

Στην πρόταση των βραβείων Καραγκιόζη προβλέπεται κάθε χρόνο η απονομή τους να γίνεται σε διαφορετική πόλη, προκειμένου να τιμάται και ο τοπικός ήρωας Καραγκιόζη.

Οπωσδήποτε για τούτη τη χρονιά πρέπει να δοθεί και το βραβείο αποτοσoglανοποίησης, το οποίο θα απονεμίει και ο πρωθυπουργός ο οποίος και ως άλλος Μπαμπινιώτης εφυήρε τον όρο. Οι φάκελοι υποψηφιοτήτων θα πρέπει να συνοδεύονται από οπτικοακουστικό υλικό στα πλαίσια της εικονικής πραγματικότητας και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Τέλος, παρουσιαστές της πρώτης απονομής των βραβείων προτείνεται να είναι ο Στάθης Παναγιωτόπουλος, ο Πέτρος Φιλιππίδης και η υπουργός πολιτισμού κυρία Μενδώνη.

Για την κριτική την ανάλυση και τα σχόλια των βραβείων προτείνουμε τον Νίκο Ευαγγελάτο και τον Άρη Πορτοσάλτε.

Τιμητική πλακέτα θα δοθεί σε όλους όσους επιθυμούν (με το αζημίωτο) και πάνω της θα χαραχθεί η ιστορική επιγραφή: ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ!

Χορηγοί του διαγωνισμού μπορεί να είναι μη παρακείμενοι και παρακοιμώμενοι με άλλους θεσμούς.

Χρέος μας επίσης είναι να παρουσιάσουμε σήμερα, σε παγκόσμια πρώτη, τους στίχους από το επίσημο τραγούδι του διαγωνισμού που είναι γραμμένο σε ρυθμούς διπλοπενιάς.

Μια παράγκα η Ελλάς

Μία παράγκα η Ελλάς
που μαζί της όλο γελάς.
Μέσα σ' έχει Καραγκιόζη
όπως ακριβώς σ' αρμόζει.

Και σου τάζει και σου τάζει
και φαρμάκια όλο σου στάζει.
Τα παιδιά της πάντα τρώει
κι είσαστε το ίδιο σόι.

Πάντα έχει έναν Πασά
που το βιός σου θα μασά
και σου παίρνει την παράγκα
τάλαρα, δίφραγκα και φράγκα.

Και σ' αφήνει τέλος ρέστο
να 'χει η φτώχεια μανιφέστο
να μην έχεις τι να φας
κι όλο κάτι να χρωστάς.

Μία παράγκα η Ελλάς
τρύπια που την κουβαλάς.
Θες δε θες σε λέει κλέφτη
Για κοιτάξου στον καθρέφτη.

Το βραβείο, το βραβείο
για τον ένδοξο σου βίο
είναι αυτό του Καραγκιόζη,
όπως ακριβώς σ' αρμόζει.

Σ.Σ.: Η πρόταση που κατατίθεται σήμερα έχει πνευματικά δικαιώματα!

Η χώρα του Καραγκιόζη

του Δημήτρη Αβούρη
αφηγητή παραμυθιών - συγγραφέα

Καραγκιόζης: Οικογένεια, φανερώσου, για να ακούσεις το διάγγελμα του Σεπτέμβρη.
Κοπρίτης: Πατέρα, φανερωθήκαμε.
Αγλαΐα: Καραγκιόζη, πρόσεξε τι θα πεις. Τα θέλω όλα κόκκινα.
Μπιρικόκος: Ο πατέρας μας όλα μαύρα τα λέει.
Κολλητήρης: Πατέρα, θα πεις για το Μαύρο Σεπτέμβρη;
Καραγκιόζης: Τι λες, παιδάκι μου, ο Μαύρος Σεπτέμβρης ήταν τρομοκρατική οργάνωση.
Κοπρίτης: Πατέρα, τώρα με τη νέα κανονικότητα δεν υπάρχουν τρομοκρατικές οργανώσεις;
Καραγκιόζης: Παιδιά μου, η τρομοκρατία πέθανε μαζί με την παλιά κανονικότητα.
Κολλητήρης: Ζήτω, πατέρα!
Καραγκιόζης: Από δω και πέρα θα έχουμε νέα τρομοκρατία αναβαθμισμένη. Κρατική, Διεθνή, Παγκόσμια...
Κοπρίτης: Δηλαδή, πατέρα, τώρα τι να φωνάξουμε;
Καραγκιόζης: Να φωνάξετε, κάτω η παλιά τρομοκρατία, ζήτω η νέα!
Κοπρίτης: Ζήτω, πατέρα, που καήκαμε.
Αγλαΐα: Καραγκιόζη, για το γυναικείο ζήτημα τι έχει να πεις;
Καραγκιόζης: Γυναίκα, σου ζητάω ισότητα.
Αγλαΐα: Καραγκιόζη, είσαι σκέτος τρομοκράτης .
Κολλητήρης: Εμείς, μάνα, δεν θέλουμε ισότητα καλύτερα να σκουπίζεις εσύ.
Καραγκιόζης: Κατάλαβα, μαύρος Σεπτέμβρης με περιμένει.

Μορφονιός: Κύριε Καραγκιόζη, κύριε Καραγκιόζη....
Καραγκιόζης: Καλώς το Μορφονιό. Πού πας με τη σχολική τσάντα;
Μορφονιός: Πάω σχολείο κύριε Καραγκιόζη.
Καραγκιόζης: Ολόκληρο γαϊδούρι;
Μορφονιός: Δεν είμαι γαϊδούρι, είμαι ένας νέος της εποχής.
Καραγκιόζης: Κάτι σα γεροντοπαλικάρο;
Μορφονιός: Περίπου κύριε Καραγκιόζη.
Καραγκιόζης: Και υπάρχει σχολείο για γεροντοπαλικάρα;
Μορφονιός: Ναι κύριε Καραγκιόζη, είναι το σχολείο τελευταίας ευκαιρίας και πάω να μορφωθώ.
Καραγκιόζης: Σε τι να μορφωθείς Μορφονιέ;
Μορφονιός: Σε νέες λέξεις της νέας κανονικότητας γιατί έχω απορίες και σαν να 'χω μείνει λιγάκι πίσω.
Καραγκιόζης: Τι απορίες έχεις;
Μορφονιός: Δεν έχω καταλάβει τι σημαίνει εκτσογλανοποίηση, ανάκαμψη, νόμιμες τηλεφωνικές επισυνδέσεις, έβδομη νέα κανονικότητα, διεθνής νομιμότητα, νέα διακυβέρνηση, τέταρτη βιομηχανική επανάσταση που ηγείται η Ελλάδα...
Καραγκιόζης: Μορφονιέ πρόσεχε μην πάθεις τίποτα με τόσες νέες γνώσεις.
Μορφονιός: Λέτε να παραμορφωθώ κύριε Καραγκιόζη;

Ποιήματα για τον Καραγκιόζη μας

Ο Μορφονιός

Είμαι ο Μορφονιός
και ζητάω μία νύφη.

Θέλω να γενώ γονιός
θέλω να γενώ πατέρας
και το παιδάκι μου
να μη με λέει τέρας.

Ορκίζομαι στη νύφη πίστη και αφοσίωση
και εύχομαι να μη με πιάσει καμιά ίωση.

Το παιδί μου αν μου μοιάσει
τύχη θα 'χει όλη η πλάση.

Περιμένω τη νύφη στη γωνία
και δεν το κρύβω, έχω αγωνία.

Φόρεσα και το καλό κοστούμι
γιατί έμαθα πως κερνάν λουκούμι.

Δημήτρη Αβούρης
Αφηγητής παραμυθιών
Συγγραφέας

Ο Καραγκιόζης Δήμαρχος

Δημήτρης Φιλελής

Β' ΜΕΡΟΣ

Σκηνή δέκατη

ΑΓΛΑΪΑ – ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ – ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΑΓΛΑΪΑ: Ε, Καραγκιόζο, δε σε βλέπω καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γιατί το λες αυτό, Αγλαΐτσα μου; Το στομάχι μου γουργουρίζει σαν ξεκούρντιστη κιθάρα. Άρα, καλά είμαι!

ΑΓΛΑΪΑ: Θέλω να σου πω ότι όχι μόνο δε θα φας, αλλά θα φας και τη χοντροκεφάλα σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μα, γιατί το λες αυτό, γυναικούλα μου;

ΑΓΛΑΪΑ: Επειδή λες ψέματα στον κόσμο για να γίνεις δήμαρχος.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Ναι, ρε πατέλα. Έχει δίκιο η μάνα. Σε άκουσα κι εγώ που έλεγες στον Εβραίο πως θα τον κάνεις πλούσιο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σκάσε, ρε μπασμένο, μη σε βαρέσω. Έμαθες να δένεις το βρακοζώνι σου και μιλάς και συ. Ακούς εκεί φίλε μου, μιλάνε όλοι, μιλάνε και οι σπόροι.

ΑΓΛΑΪΑ: Ναι. Τώρα σου φταίει το παιδί. Σα δε ντρέπεσαι.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Και στο Μορφονιό είπες πως θα τους φτιάξεις τη μύτη και θα τον παντρέψεις με μια όμορφη κοπέλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ε, ρε, ξύλο που σου χρειάζεται, μιξιάρικο, για να μάθεις να σέβεσαι. (Τον αρπάζει) Άρπα κι αυτή, άρπα και την άλλη, άρπα και την παράλλη, άρπα και μια για προχτές που πήγες να κλέψεις τη μπουγάδα της κυρα-Μαρίκας και δεν τα κατάφερες και μου ρεζίλεψες την επιστήμη.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Τι βαράς, ρε αρχικλέφταρε.

ΑΓΛΑΪΑ: Καλά σου λέει το παιδί. Σου το λέω, θα φας πολύ ξύλο. Ακόμα κι ο Μορφονιός θα σε δείρει. Μια να σου χώσει με τη μυτόγκα του, θα μ' αφήσεις χήρα με τέσσερα ορφανά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπα που να καταπιείς τη γλώσσα σου με μουστάρδα και λαδόξιδο.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Και στο Διονύσιο είπες πως θα τον κάνεις βοηθό σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εγώ, ό,τι και να λέτε, με οποιοδήποτε τρόπο, θα γίνω δήμαρχος και θα έχουμε να φάμε...

ΑΓΛΑΪΑ – ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Ε, ρε, ξύλο που έχουμε να φάμε.

Σκηνή ενδέκατη

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ – ΜΑΓΟΣ ΜΟΥΧΤΑΡ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (μονολογεί): Η αλήθεια είναι ότι δε μας βλέπω καθόλου καλά. Οι μέρες πλησιάζουν κι έχουν σφίξει τα γάλατα. Θα γίνω δήμαρχος και δε θα ξέρω ποια χάρη να πρωτοκάνω. Όλοι θα μου ζητάνε αυτά που τους έταξα και θα τρέχω και δε θα φτάνω. Κι άμα τρέχω θα πεινάω, κι άμα πεινάω θα σταματάω για να φάω, κι άμα σταματάω για να φάω, τότε θα κλέψω για μένα; Μπα, δεν πάνε καθόλου καλά τα πράγματα. Μονάχα ένας μάγος θα μας σώσει.

A child's drawing titled "Henry and the Circus" by Henry Benson, dated 2013. The drawing features three stylized figures in black, a red background with white spots, and two structures resembling a lamp and a lantern.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ξέρεις πόσοι το κάνουνε αυτό σήμερα;

ΗΡΩΑΣ: Κι εσύ γυρεύεις, ωρέ αχαΐρευτε, να τους μοιάσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ε, όχι και να τους μοιάσω. Να τους ξεπεράσω θέλω.

ΗΡΩΑΣ: Και μόνο γι αυτή σου την κουβέντα θα έπρεπε να σου πάρω το κεφάλι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μωρέ, με το κεφάλι μου κάνε ό,τι γουστάρεις. Τα χέρια μη μου πειράξεις που μου χρειάζονται για τη δουλειά.

ΗΡΩΑΣ: Ποια δουλειά; Αποφάσεις επιτέλους να γίνεις τίμιος άνθρωπος και να δουλέψεις κι εγώ σε είχα τόσο παρεξηγήσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πάλι τα ίδια θα λέμε; Τη δουλειά σου λέω. Αυτή που έμαθα τόσα χρόνια να κάνω καλά. Το ξάφρισμα.

ΗΡΩΑΣ: Με απογοητεύεις για μια ακόμα φορά. Γι αυτό λοιπόν χάθηκαν ο Κατσαντώνης και ο Διάκος κι ο Παπαφλέσσας; Γι αυτό λοιπόν πολέμησαν ο Κολοκοτρώνης και ο Μακρυγιάννης; Γι αυτό έβαζε τα μπουρλότα ο Κανάρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν τα έβαζε γι αυτό, ε;

ΗΡΩΑΣ: Ε όχι, βέβαια. Τα έβαζε γιατί δε μπορούσε να σκύψει το κεφάλι και να προσκυνήσει. Τα έβαζε γιατί ήταν Έλληνας όσα και να του τάζανε. Τα έβαζε γιατί είχε φιλότιμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Πώς το είπες αυτό το τελευταίο;

ΗΡΩΑΣ: Φιλότιμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αχ, μωρέ τι μου θύμισες τώρα. Πόσα χρόνια έχω να την ακούσω αυτή τη λέξη.

ΗΡΩΑΣ: Γι' αυτό σου λέω ν' αλλάξεις όσο είναι καιρός. Αν σου έχει μείνει λίγο φιλότιμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τώρα μου πάτησες τον κάλο. Ναι, μου έχει μείνει, κι όχι λίγο, πολύ. Τώρα θα τρέξω στον Πασά να του πω να βρει άλλον για τη δημαρχία. Μετά θα κάτσω εδώ να τους περιμένω όλους. Μωρέ, έχουν να μου ρίξουν ένα ξύλο όλοι μαζί. Μαύρο θα με κάνουνε. Ας είναι. Ας φάω μια φορά ξύλο και για το φιλότιμο...

Αβάντι, μαέστρο ένα καλαματιανό. Πάλι με ξύλο θα χορτάσουμε την πείνα μας. Γεια σου, οικογένεια...

(Ακούγεται μουσική. Μετά από λίγο μιλάει ο Καραγκιόζης)

Κυρίες, Κύριοι και αγαπητά μου παιδιά. Η παράστασή μας «Ο Καραγκιόζης Δήμαρχος» ετελείωσε. Σας ευχαριστούμε που ήσασταν απόψε κοντά μας. Να είστε όλοι καλά...

Γεια σας, γεια σας

και αν δεν είναι πάντοτε γεμάτη η κοιλιά σας

ας είναι να 'ναι πάντοτε γεμάτη η καρδιά σας.

Αυλαία

Προτεινόμενα τραγούδια της παράστασης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Το τραγούδι του Καραγκιόζη (Ευγένιος Σπαθάρης)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ: Στην είσοδο του Μορφονιού ακούγεται το τραγούδι «Απόψε την κιθάρα μου»

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Στην είσοδο του Σταύρακα ακούγεται το τραγούδι «Βρε μάγκα το μαχαίρι σου»

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ: Στην είσοδο του Μπαρμπα-Γιώργου ακούγεται σκοπός Τσάμικου χορού.

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ: Στην είσοδο του Εβραίου ακούγεται σκοπός Τσιφτετελιού αραβικού.

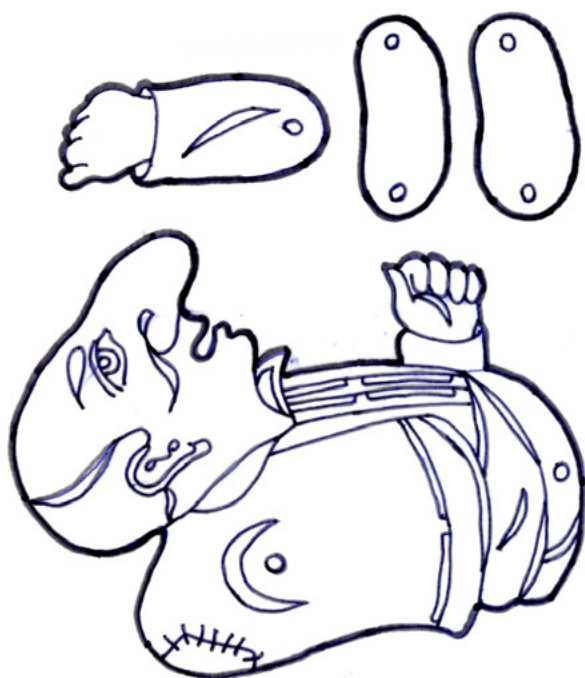
ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ: Στην είσοδο του Σιορ Διονύσιου ακούγεται το «Το ΑΒ της αγάπης» (Ζακυνθινό τραγούδι)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ: Στην είσοδο του Βεληγκέκα ακούγεται ο Τσάμικος σκοπός «Βεληγκέκας»

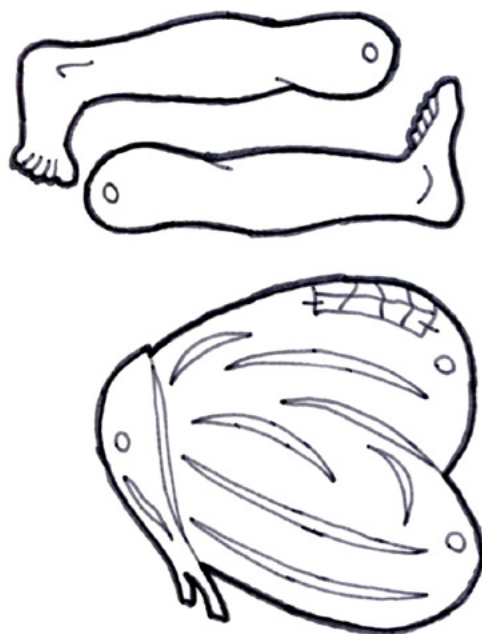
ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ: Στο τέλος της παράστασης ακούγεται το τραγούδι «Καραγκιόζης» (Μαρίζα Κωχ)

Φιγούρες της παράστασης

Ο Καραγκιόζης

Το Κολλητήρι

Ο Κοπρίτης

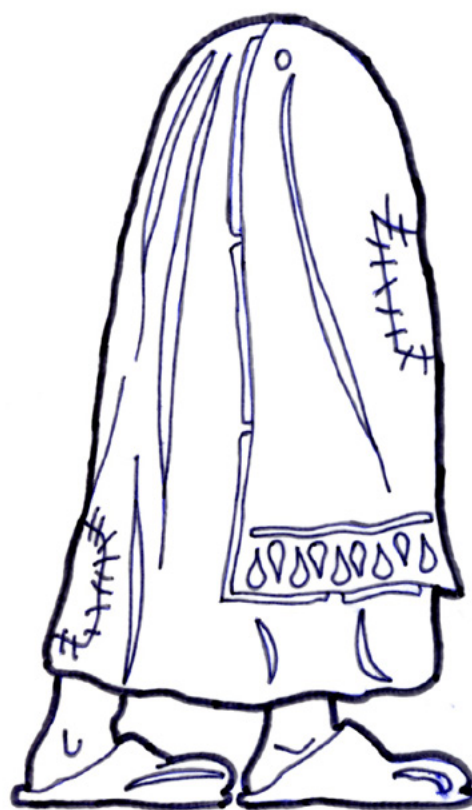
Ο Μπιριγκόγκος

Ο Κατσουλίνος

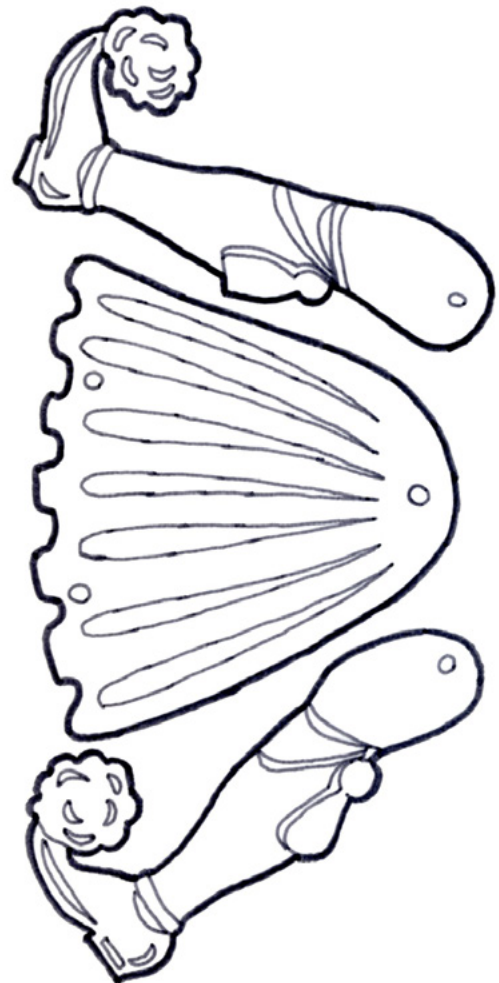
Η Αγλαΐα

Ο Χατζηαβάτης

Ο Μπαρμπα-Γιώργος

Ο Σταύρακας

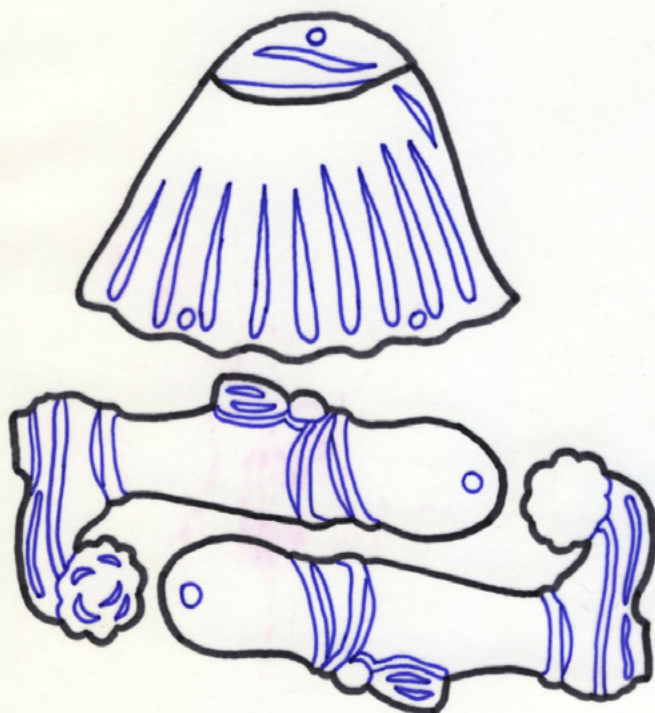
Ο Μορφονιός

Ο Σιορ Διονύσιος

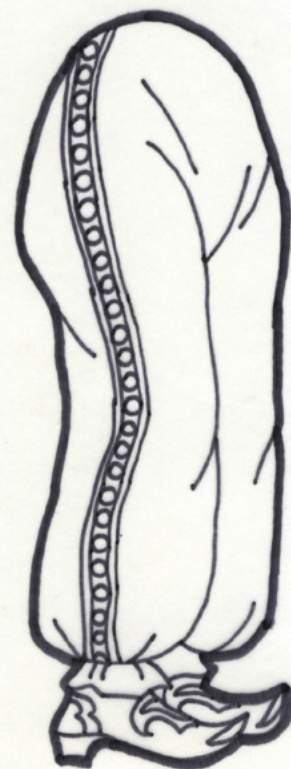
‘Ηρωας του ’21

Ο Βεζίρης

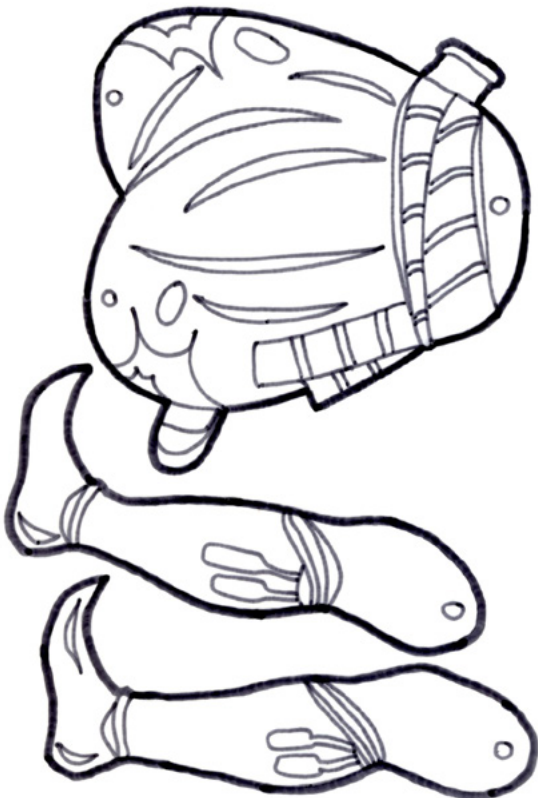
Η Βεζιροπούλα

Ο Βεληγκέκας

Ο Πεπόνιας

Ο Εβραίος
(Χαχαμίκος)

Ο Μάγος Μουχτάρ

«Ο Ντούμπας έχει κέφια»

σκίτσα: Κωνσταντίνος Ντούμπας

του Κωνσταντίνου Ευσταθόπουλου

του Γιάννη Καπέλη

του Μιχάλη Δελιμυχαήλ

*Μηνιαία
ηλεκτρονική έκδοση
του Πανελλήνιου Σωματείου
Θεάτρου Σκιών*

okaragkiozismas@gmail.com

